

KONYA - TAŞKENT

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Bahar 2016 | Yıl: 18 | Sayı: 73

Bakarım tabiat başlar büyük işine.
Bulutlar gelir uzaktan katar katar, küme küme.
Bulutlar sular ovaları, bulutlar yürür dağlara doğru.
Uyanır açar gözlerini yeryüzü, gökler çalar davulunu.
Dalların gönlüne çeker gülün özü, en güzel kokusunu baharın.
Tohumun gönlü başlar vermeye tohum, ağaç durmadan söyler, döker içini...

Hız. Mevlâna

27

Korkmaz Tekstil

Toptan Çamaşır ve Bebe

- ★ SEHER
- ★ YILDIZ
- ★ EBRU SÜTYEN
- ★ TUTKU
- ★ ÇAMAŞIRLARI
- ★ BİRSEN GECELİK
- ★ PİJAMA
- ★ TEKNUR

Fahrettin KORKMAZ

Gsm: 0532 465 69 15

Tel&Fax: 0332 238 27 69

KONYA

Tekstil Pazarı Üstünsoy Sk. 24 (Cami Karşısı)

ARI BEBE

Hüseyin Arı

Tekstil Pazarı Üstünsoy Sk. A3 Blok No:10 KONYA Tel: 0332233 46 59
Cep: 0535 333 95 59 - 0542 667 9545

ÜÇ AYLIK YEREL SÜRELİ YAYIN
Çetmililer
Eğitim Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına Sahibi ve Yazı İşleri
Müdürü
ABDURRAHMAN ÖNDER
0532 354 07 54

Genel Yayın Yönetimi
Kerim BOZDAĞ
Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU
Dr. Ali ÖZEL
Şükrü KARACA
Mehmet BALCI
Nurettin ÖZEL
Niğmetullah UÇAR
Şeref ÇİLEK
Hasan Ali POLAT

TEMSİLCİLER
Çetmi | Mehmet SEÇEN
Anamur | Abdullah KASAP
Karaman | M. Akif AKKOCA
Antalya | Yakup YAZICI
İzmir | Ali TOPKARA
İstanbul | Mustafa GÜÇLÜ
Bursa | Ömer KOÇ
Fransa | Hüseyin SOLMAZ
88 Fransa | Ahmet SEMERCİ

**YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN
İRTİBAT**

Kerim BOZDAĞ - 0539 232 04 42
Hüseyin Alp ÖZEL - 0536 582 87 17
e-posta
kerim.bozdag@gmail.com
halbozel@hotmail.com
Dergide yayımlanan fotoğraflar
Kerim Bozdağ ve H. Alp Özel'e aittir.

ABONE VE REKLAM İÇİN

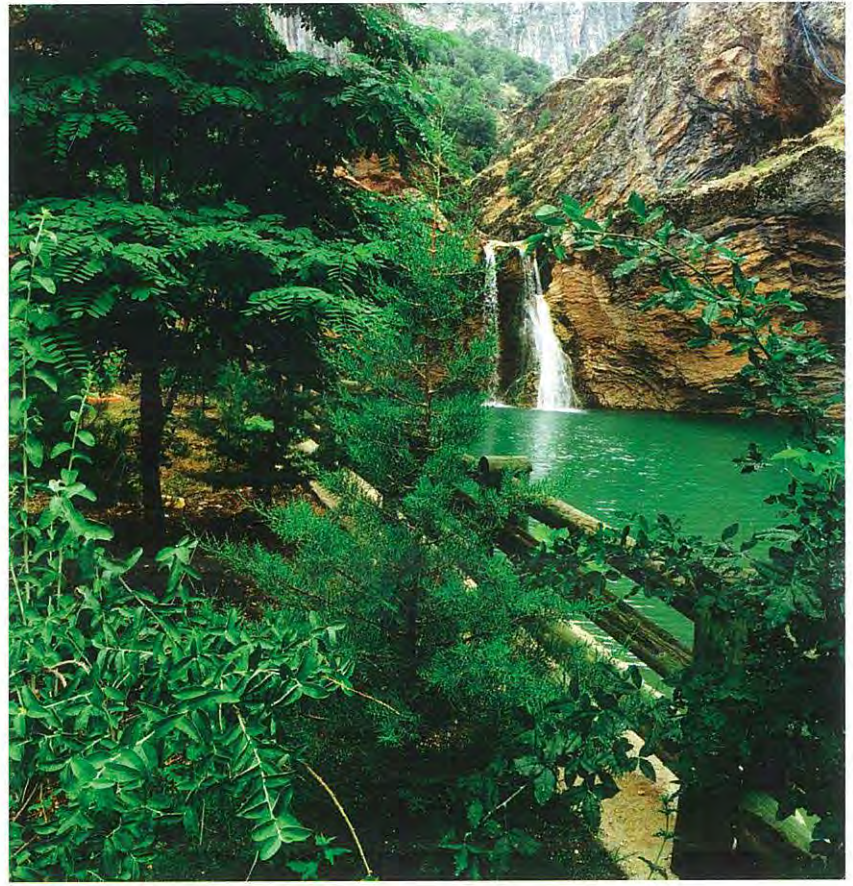
Banka Hesap Numarası
Türkiye Finans
Aziziye Şubesi IBAN:
TR74 0020 6002 2802 5382 6100 01

ADRES

Çaybaşı Mh. Karaman Cd. Mesnevi
Konutları No: 88/106 (Akyurt Market
Üzeri) Meram - KONYA
cetmililer_vakfi@hotmail.com
konya.cetmililer.vakfi@gmail.com
Tel: 0332. 351 26 67

TASARIM - BASKI

ÇİMKE
BASIM YAYIN YAPIM REKLAM
VE TURİZM HİZM. LTD. ŞTİ.
Yeni Matbaacılar Sitesi
10453. Sk. No: 25
Karatay - KONYA
0332 342 52 82
BASKI TARİHİ
Mayıs 2016

İÇİNDEKİLER

Başlarken		Allah ve Diğer İsimleri	
Abdurahman ÖNDER	2	<i>Ecz. Ali İnan</i>	27
Çetmi'nin Sesi'nden		Abdullah Eşsiz	
Hüseyin Alp ÖZEL	5	Niğmetullah UÇAR	28
Hayat Safham ⁵		A Sosyal Müslüman	
Şükrü KARACA	7	Ramazan Yerlikaya	29
Uyuşturuculara Kısa Bakış		Kerim Üre'yi tanıyalım	
Dr. Ali ÖZEL	11	Çetmi'nin Sesi	31
Çok Şükreden Kul Olmayalım mı?		Dabaklık	
Mehmet Balcı	16	Kerim Bozdağ	32
Hüseyin Bakdemir		Çocukça	
Niğmetullah Uçar	18	Ali Tuğrul Akkoca	34
Ruhun Gıdası		Didar-ı Gülseren	
Şeref ÇİLEK	19	Şükrü karaca	36
Çepni Üzerine		Günümüz Gençliğini Anlayabilmek	
Hasan Ali Polat	20	Ömer Karadeniz	38
Hayırda Yarışmak		İsa varol	
Yakup Yerlikaya	22	Niğmetullah Uçar	41
Emine Özel		Taşkent İçin Daha İyiye	42
Niğmetullah Uçar	24	İki Gerçeği Yaşamak	44
Babamın Duası		Okumak	
Kerim Bozdağ	25	İbrahim Yazıcı	45
Beldemizden		İnsanlık Dersi	
Hüseyin Alp Özel	26	Mustafa Aksoy	46
		Havadis	
		Niyazi Ertek	47

Başlarken

Aziz şehitlerimizin ruhları şad ola...

Abdurrahman ÖNDER

abdurrahmanonder@hotmail.com

Değerli okuyucu; bu sayıdaki yazıma aziz dostum, kardeşim şair Selami YILDIRIM'ın "Oğul" adlı şiirinin dizeleri ile başlamak istiyorum.

Kınalayıp yolcu ettim, Albayrakla döndün oğul.

Yarenlerin toplanmışlar, Düğüne mi geldin oğul?

Kurban olam bayrağına, hem dalına yaprağına.

Dayanamam sana oğul, beni de al toprağına.

Ankara' dan paşa geldi, kavim kardaş koşa geldi.

Tebriklerle coşa geldi, mer-tebemi aldın oğul?

Çok mu korktu hain senden, ciğerimi aldı benden

Çağırdı mı şehit deden, Bu yüzden mi güldün oğul?

Sana kıyan insan mıdır? İn-saf mıdır? Vicdan mıdır?

Yoksa kızıl yalan mıdır? Bir gül gibi soldun oğul.

Evet aziz kardeşim, değerli okuyucu, kıymetli hemşerim, ülke olarak olağanüstü bir dönemden geçiyoruz. Televizyonlar, gazeteler, radyolar şehit

haberleri veriyor. Al bayrağımız cenaze evlerini süslüyor. Acımız büyük. Adı konulmamış bir savaşın tam ortasında bulduk kendimizi. En çokta adı dosta çıkmış gizli düşmanlardan zarar görüyoruz.

Güneydoğu kaynıyor, Anadolu yanıyor! Bir büyük millet ve o aziz milletin bütün güçleri var güçleri ile vatanlarını savunuyorlar. Kınalı kuzularımız al bayrağa sarılı olarak dönüyorlar, güllerimiz soluyor. Gerçekten zor günler yaşıyoruz. Başka çocuklar üzülmessin diye kendi çocuklarını yetim bırakan yiğitlerimiz mertebe alıyorlar.

Yeniden üzerimize çullandılar. Bu dönem **"Sen şu hatayı yaptın, şunu böyle yapmasaydın bunlar başımıza gelmezdi."** Türü serzenişeler ve suçlamalarla vakit geçirme zamanı değil. Birlik olma zamanı. Son kaleyi ne pahasına olursa olsun koruma zamanı. Bir çakıl taşını bile vermeme zamanı. İri olma zamanı, diri olma zamanı. Bütün bunları yaparken de geçmişte bize kurulan tuzakları yeniden yeniden hatırlama zamanı. Düşmanlarımızın hedefinin devletimizi ortadan kaldırmak, milletimizi parçalamak, bizi tarih sahnesinden silmek olduğunu hiç unutmamak üzere yeniden hatırlama zamanı.

Allah'ın izni ile biz bu badireyi de atlatacağız, bundan evvelkileri atlattığımız gibi. En az zayıflatla atlatalım. Dersimizi öyle iyi çalışalım ki, tedbirlerimizi en ince ayrıntısını bile gözeterek alalım ki, tuzak kurucular bize yeni tuzaklar kurmasın. Biz de onların tuzaklarını kafalarında parçalayalım. Bundan böyle bize tuzak kuracaklar tuzaklarının bedelini en ağır şekilde misliyle öde-

yeceklerini bilsinler. Bizde kim dost kim düşman tespit ederken ilahi mesajın bize uyarılarını, dostlarımızı kimlerden seçmemiz gerektiği konusundaki tembihlerini hatırlayalım. Bugün de kim yanımızda, kim karşımızda onlara iyi bakalım. Ülkemize yapılan beynelmilel bu emperyalist saldırıyı iyi okuyalım. Bunu ülke içerisinde çok kısır ve sığ bir iktidar-muhalefet kavgasına, oy kavgasına dönüştürmeden iyi anlayalım. İhtilafa düşmeyelim. Yani rüzgârımızı kaybetmeyelim. Bizim kuşağımız bu filmi daha evvel gördü. Bizden evvelki kuşaklar bu filmi bizden öncede gördüler. Çünkü senaryo aynı, sadece oyuncular farklı, platolar farklı. Diyor ya Hz. Peygamber; Mümin elini yılanın deliğinden iki kere sokmaz. Çünkü yılan bekliyor. Sen delikten elini soktukça oda elini ısırma devam edecek. Bu şer odaklarının kavgası cumhurbaşkanımızla, başbakanımızla değil. Onlar bizim sadece sembollerimiz. Onların şahsında bu aziz milletle, Müslüman Türk Milleti ile Halil İbrahim milleti ile kavga ediyorlar. Hedef bu aziz milletin inancı, hedef bu aziz milletin idealleri. Yönetimimizi, güvenlik kuvvetlerimizi zaafa uğratmak istiyorlar. Kim ne derse desin bu kavga hak-batıl kavgası. Bu kavga Hz. Âdem kadar eski ve kıyamete kadar devam edecek bir kavga. Fakat bütün mazlumlar ve aziz milletimiz şundan emin olsun ki hak galip gelecek. Çünkü zafer hakkın ve hakka inananların. Yapacağımız şeyler çok zor değil. Öncelikle yeniden iman edeceğiz. Bizim inancımıza kimler düşman? Bize neden düşmanlar? Ona bakacağız. Ve tedbir alacağız.

Yani **"Sulh içerisinde yaşamak için cenge hazır olacağız."** Bütün bunları yaparken de asla zaafa düşmeyeceğiz. Bizim dedelerimiz balkan harbinde, birinci cihan harbinde, Kurtuluş Savaşı'nda bu bedelleri ödeler. Bu şer güçler bize büyük kayıplar verdirdiler. Fakat bedeli ne olursa olsun bu millet teslim olmadı. Diz çökmedi asla da çökmeyecek.

Bizim gençlik yıllarımızda ülke gençliğini parçalara böldüler, bunları birbirleriyle kavga ettirdiler, devletimizi dış dünyada temsil eden elçilerimizi şehit ettiler. Evet, can verdik. Canlar verdik fakat asla pes etmedik, etmeyeceğiz. Kıbrıs çıkartması olduğunda aziz millet askerlik şubeleri önünde kuyruklardaydı. Bu kuyruklar bir vatan parçasını müdafa etmek için tabiri yerindeyse can verme kuyruklarındı.

Bu milleti böyle bir millet. Can verme zamanı gözünü kırpmadan canı veren fakat asla namusunu, şerefini, vatanını teslim etmeyen bir millet. Şer güçlerin hesapları tutmadı. Ve asla tutmayacak. Bu büyük millet yeniden büyümeye devam edecek. Çünkü dünya sulhu için bu milletin büyümesine, eski haşmetli dönemlerine yeniden dönmesine ihtiyaç var. Düşmanlarımızın da, dostlarımızın da, mazlumların da buna ihtiyacı var.

Yöneticilerimiz müsterih olsunlar. Onlar vatanımızın ve milletimizin haklarını korudukları sürece bizde 78 milyon onların yanında, onların emrinde olmaya devam edeceğiz. Canlarımızla, mallarımızla ve dualarımızla bunları yapacağız. Suriye'li kardeşlerimiz müsterih olsunlar. Biz muhacirlerle ekmeğimizi

paylaşmaya devam edeceğiz. Tek istediğimiz onlarda gerçeği görsünler. Topraklarını vatan yapma yolunu seçsinler. Nasıl ki Anadolu önceki gün Balkanlardan gelenlerle, Bulgaristan'dan gelenle, Peşmerge kardeşlerimizle ekmeğini paylaştı onları kardeş olarak kucakladıysa bundan sonra da görevlerimizi eksiksiz yapacağız.

Bize yaraşır şekilde yapacağız. Biz millet olarak üstümüze düşenleri hep yaptık, bundan sonra da yapacağız. Ey yöneticilerimiz, siz de üstünüze düşenleri yapın. Hemen aklınıza şöyle bir şey gelmesin. Biz üstümüze düşeni yapmıyor muyuz ki bu tür serzenişlerle karşılaşyoruz.

Burada konuyu biraz şahsileştirip hemşerilerimiz, başbakanımız, hocamız, dostumuz Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu'na seslenmek istiyorum;

Muhterem hocam;

Siz sekseni de seksen öncesini de çok iyi biliyorsunuz. Bizim devletimiz kimin ne hakkı varsa eksiksiz vermeli, vermeli ki çözüm süreçleri çözülme sürecine dönüşmemeli, öyle algılanmamalı. Ben hatırlıyorum 1982 yılından beri her gelen iktidar vaatleri arasında anayasayı değiştirmeyi, seçim kanununu, siyasi partiler kanununu, Yök kanununu değiştirmeyi vaad etti. Bugüne kadar da hiçbir iktidar bunu başaramadı. Bu değişikliklere bizim millet olarak hava gibi, su gibi ihtiyacımız var. Siz yapın, hemşerimiz, hocamız olarak siz yapın. Siz yapın ki milletimize oynanan oyunlar da bu konular istismar mevzuu olmasın. Meclisimizde cumhuriyeti kuran birinci meclisin standardın da bir meclis olsun. Bunları yapın ki herkes "Tarihin şerefi" olan bu aziz

Çanakkale kahramanlarından Çetmili (Konya-Taşkent) Ali oğlu Mehmet Çavuş

milleti anlasın. Örnek alsın. Bu coğrafya kan gölüne daha dazla dönmesin.

Sayın başbakanım; siz yapın ki bu şeref size ait olsun. Bizde size dua edelim. Bu ülkenin çocukları gençliklerinin baharında toprağa girmesinler. Analar ağlamasınlar.

Değerli okuyucu; bu yazımda sizlere vakıf faaliyetlerini anlatmadığım için beni bağışlayın. Yönetim kurulundaki kardeşlerim, vakfımız için almış olduğumuz gerçekten çok faydalı kararlarınızı anlatamadığım, fedakârlıklarınızı aktaramadığım için beni bağışlayın.

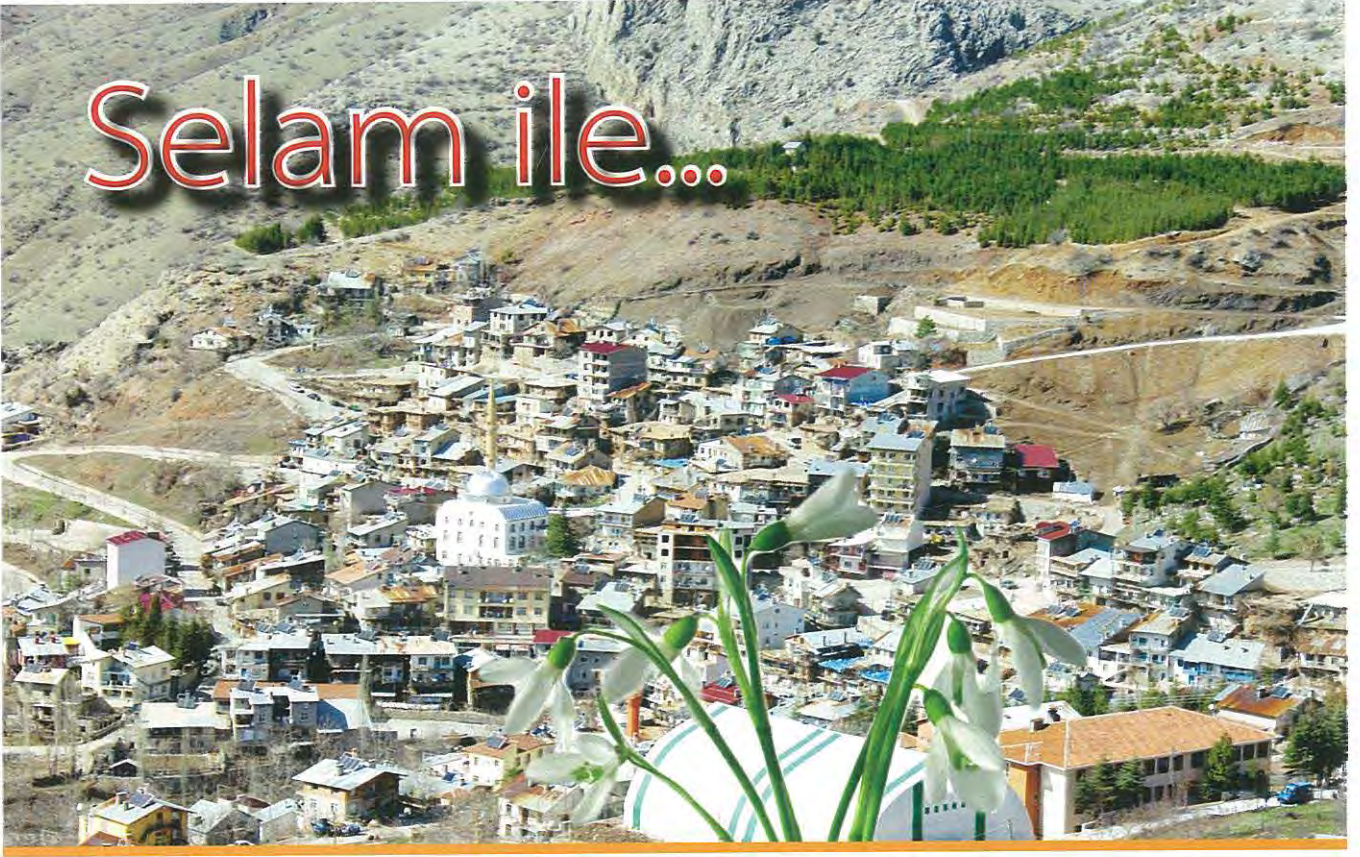
İstanbul'daki Çetmili kardeşlerim, kardeşim Kerim TIKIR öncülüğünde yapmış olduğunuz

ve o güzel toplantıyı yazarak diğer hemşerilerimize duyuramadığım için beni bağışlayın.

Sayın Taşkent Belediye Başkanım ve sayın kaymakamım; yönetim kurulumuza gösterdiğiniz olağanüstü ilgi ve misafirperverliği aktaramadığım için beni bağışlayın.

Bu sayıya böyle bir yazı yazmak içimden geldi. Bende o sese kulak vererek duygularımı düşüncelerimi aktarma yolunu seçtim. Sözlerimi kanın ve gözyaşının dindiği, üzerimize üşüşen leş kargalarının bir daha üzerimize gelmemek üzere ülkemizden def edildiği 80 milyon kardeş olduğu bir Türkiye dileyerek bitiriyorum. Allah'a emanet olunuz.

Selam ile...

Hüseyin Alp ÖZEL

halbozel@hotmail.com

Değerli Okurumuz;

Dergimizin BAHAR sayısı ile tekrar sizlerle beraberiz. 73. Sayıya ulaşmanın sizlerin gözlerinize, gönüllerinize misafir olmanın huzur ve onuru içerisindeyiz. Emegi, katkısı olsun olmasın her hemşerim bütün eksikliklerimize rağmen bu VAKIF faaliyetimizle gurur duymalı. Çünkü bu dergi Çetmi'nin ve Çetmililerin dergisidir.

72. Sayımızdan bu yana DEVLET ve MİLLET olarak çok önemli olaylara şahit olduk. Olmaya da devam ediyoruz. İnşallah bu badireleri en kısa zaman da atlatır, yol almaya devam ederiz. Allah, Devletimize Milletimize zeval vermesin.

Hemşeriler olarak yöresel bazda da sevinçli, hüzünlü olaylara şahit olduk. Burada bir iki haberi sizinle paylaşmak istiyorum. İlk olarak gurur duyacağımız, teşvik ve tebrik haberlerini yazalım.

Karaman'da ikamet eden değerli kardeşim Mehmet Akif Akkoca uzun zamandan beri üyesi bulunduğu Karaman Mimarlar ve Mühendisler Odası'na başkan seçildi. Mehmet Akif, Çetmi'de GİZİRLER Sülalesine mensup. Merhum Gizir Mehmet dedemin 3. Oğlu olan Ahmet Akkoca dayımın büyük oğludur. İşinde başarılı bir mimar, çevresinde sayılan sevilen bir tüccar olarak Karaman'da yaşamaktadır. Aslında bu sayıda O'nun hakkında detaylı haberimiz olacaktı ama yetiştirme imkanımız olmadı. Gelecek sayımızda yayınlamak üzere hazırlığımızı yapacağız inşallah. Mehmet Akif kardeşimize yeni görevinde üstün başarılar dileriz. Hz. Yunus'un memleketi Karaman'ı geleceğe taşımada ciddi katkılarının olacağına inanıyoruz. Yolu açık olsun.

Gurur duyacağımız ikinci haberim; Çetmimizin VAKIF insanlarından merhum Mehmet Ayvat'ın (Kara Mehmet) Isparta- Yalvaç'ta Belediye Fen İşleri Daire Başkanı olan büyük oğlu Ali Ayvat ağabeyimle ilgili. Daha doğrusu Ali abinin oğlu Mustafa ile alakalı. Mustafa Ayvat Mart 2016'da Ordu'nun KARGAN ilçesine kaymakam olarak atandı.

Çetmi tarihinde ilk kez bizden birisinin bu makama gelmesi takdire şayandır. Gazi Üniversitesi Kamu Yönetimi bölümü mezunu olan Mustafa kardeşimiz Türkiye'nin çeşitli il ve ilçelerinde önemli görevler alarak bu günlere gelmiştir. Kendisi ve başarı öyküsü hakkında gelecek sayımızda detaylı bir çalışmamız olacak. Bu başarının gelecek nesiller için örnek teşkil edeceğini biliyoruz. Değerli Ali ağabeyimi tebrik ediyorum. Allah her ana babaya böyle güzel duyguları nasip etsin. Mustafa Ayvat kardeşimize, Sayın kaymakamımıza yeni görevinde üstün başarılar diler, vatanımız, milletimiz ve aziz Medeniyetimiz için hayırlara vesile olmasını yüce Allah'tan niyaz ederiz.

Sevinç duyduğumuz haberler arasında; Antalya'dan Kerim Üre kardeşimin Antalya Pastacılar Esnaf ve Sanatkarlar Odası başkanlığına seçilmesi de var. Kendisi hakkında kısaca yaptığımız haberimizi dergimiz sayfalarında okuyabilirsin. Bir diğer haber de Çetmi'den geldi. Herkesin yakından tanıdığı Ali Yerlikaya kardeşim Çetmi Yeni Mahalleye muhtar seçildi. Ali hakkında da kısa bir tanıtım haberimiz var. Her iki kardeşi-

me de başarılar diliyorum Allah hayırlı hizmetlerle şereflendirsin.

Değerli okurum; ülkemizin değişik illerinde yaşayan hemşerilerimizden hayırlı haberler alıyoruz. İzmir'deki dostlarımız sürekli olarak sohbet toplantılarını devam ettiriyorlar. Bu işe önyak olan ağabeylerim Ahmet Güçlü ve Şükrü Karaca başta olmak üzere Kılıçaslan kardeşler, Bakdemir kardeşler, Eren kardeşler, Ali Topkara ve emeği geçen herkese şükranlarımızı arz ederiz. Allah birlik ve beraberliklerini bozdurmasın.

İstanbul'da yaşayan hemşerilerimizin büyük bir katılımı toplantı yaptıklarını haber aldık. Bu hayırlı haberin katlanarak devam etmesini dileriz.

Bizler Konya'da yaşayan Çetmililer olarak iki haftada bir sohbet muhabbet halkasında toplanıyoruz. Geçmişlerimizin ruhları, devletimizin bekası için yaptığımız hatimler, dini- milli konulardaki sohbetler, hem yöresel hem de genel tarzdaki ikramlarımızla, bu günden yarına köprüler kurmaya gayret ediyoruz. İnşallah bu gelenek ibadet tadında devam eder,ettirilir.

Çetmi ve Çetmililer olarak görüyoruz ki; Antalya her zaman ön saflarda yürümeye devam ediyor. Onların birlik ve beraberliği hepimiz için misal teşkil etmeli diye düşünüyorum. Aralarındaki sevgi ve saygının ebedi olmasını dilerim. Allah hayırlı kazançlar ve güzel hizmetler nasip etsin.

Türkiye'de en çok Çetmilinin yaşadığı yer olması hasbiyle Antalya bizim için çok

önemlidir. Oradaki hemşerilerimizden; siyasette, bürokrasi- de, sanatta, ticarette yeni ve kalıcı ataklar- atılımlar bekliyoruz. Birlik ve beraberliğe her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Bahar Sayımızın hazırlığını yaparken nişan ve düğün haberleri aldık. Bazılarını mesajla bizler duyurduk. Bu güzel sünnet yoluna giren kardeşlerimizi tebrik ederiz. Allah iki cihan sadeti versin.

Son dönemde birbirinden kıymetli büyüklerimizin vefat haberlerini aldık. Aramızdan ayrılan, Hak'ka yürüyen merhume ve merhum büyüklerimize yüce Allah'tan rahmet diliyoruz. Bazılarının hayat hikayelerini derginin sayfalarında bulacaksınız. Yeni sayılarda da Niğmetullah Uçar ağabeyimin gönlünden ve kaleminde süzülen başka Canların destanlarını bulacaksınız.

Bu sayıda; Çetmili genç yazarlarımızın yazılarını okuyacaksınız. Ömer Karadeniz, İbrahim Yazıcı, Ramazan Yerlikaya kardeşlerim inşallah bundan sonraki sayılarda da dergimize yazılarıyla misafir olacaklar. Daha önceki emektar yazar kadromuzun çok güzel yazılarını sizlerin istifadesine sunduk.

Kıymetli okurumuz; dergimize yazılarınız, şiirleriniz, eski-yeni fotoğraflarınızla destelerinizi bekliyoruz.

Bahar Sayımızın evlerinize, işyerlerinize "bahar bereketi, Çetmi tütüsü" getirmesini diliyoruz. Yaz Sayımızda (74. Sayı) sağlık ve huzurla buluşmayı ümit ediyoruz.

Selam ve Dua ile...

İzmir'deki hemşehrilerimizden bir grup... Birlik ve beraberliğiniz daim olsun...

HAYAT SAFHAM- 5

Şükrü KARACA

gazisukrukaraca@gmail.com

1972 yılının yaz aylarında babam, Seydişehir'e tekrar geldi. Antalya'da kendisinin tanıdığı müteahhitlik yapan, adetâ bir "dost" olan İbrahim isminde bir zatın tavassutuna güvenerek, Sigorta Hastahanesi'ne yatabileceğini söyleyerek gitti. Mektupla aldığım habere göre, o müşfik insan -Allah O'ndan razı olsun- ahde vefa göstermiş, her türlü tedavinin yapılabilmesi için, elinden geleni esirgememişti. Yaklaşık kırk gün kadar süren Antalya Sigorta Hastahanesi'ndeki tedavisi, kendisini birazcıkta olsa diriltmişti. Geçici iyileşmelerin veya sihhate kavuşmaların daimî olmayacağını bir yıl sonra anlayacaktım. Bütün tabibler, babamın havadar yerlerde, yani yaylalarda ikâmet etmesini tavsiye ediyorlardı. El Hakk, doğru söylüyorlardı. Karın bölgesinden boşaltılan

suyun, beş-altı ay sonra tekrar toplanmaya başladığı görülür hale gelirdi. Zâten, vücut bu ameliyeye alışmış vaziyete gelmiş, ilâçlar fayda vermez olmuştu. Her önüne gelenin kimisi babama acıdığından hüsn-ü niyetle, kimisi de cehaletinin verdiği 'bende bilirim' havasıyla, çeşitli şifalı otlar ve hekimler tavsiye eder olmuşlardı. Babam da "Dağ kabağı" otundan "Mor soğan"a, "Arpa"dan "Nohut suyu"na varıncaya kadar her şeyi, ama her şeyi tavsiye üzerine yer içermişti. Gaye "şifa" bulmak değil miydi? Nitekim Cenab-ı Allah:

"-Ey Allah'ın kulları! Tedavi olunuz. Çünkü Allah, her derdin bir şifasını indirmiştir. İhtiyarlık hariç" demişti. Artık mücerret ümidimiz İstanbul Şehri ve o mübarek belde (Belde-i Tayyîbe)nin tabibleri ile, hastahaneleri kalmıştı.

1973 yılının Şubat ayı içerisinde, İstanbul'a gidip, Yeşildirek Hamarat Aykın Han'da triko işi yapan akrabamız Mustafa Karadeniz'i bulup, Koca Mustafa Paşa semtindeki evinde misafir olduk. İkinci gün, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Profösörlerinden birisine giderek, Fakülte içinde muayene yaptırdık. Hoca, babamı dışarı çıkardıktan sonra beni çağırıp:

"-Evlâdım, babanın hastalığı SİROZ; ciğerler tamamen çürümüş. Altı ay kadar bir ömrü var!" deyince, âdetâ, bütün dünyam başıma çöküvermişti. Üniversite Hastahanesine yatırdık. Benim Seydişehir'e gidip gelmem zor olacağından dolayı, aynı hocadan 20 gün rapor almıştım. Babamın karın bölgesinden yine iyne ile su alınmıştı; bu ameliye, sanırım gün aşırı olarak, iki kez tekrarlanmıştı. Bir kaç gün sonra babam kendine gelince, ben bir kaç gün-lüğüne Seydişehir'e gidip gelmiştim. Aradan on gün gibi bir zaman geçtikten sonra, Gureba Hastahanesi'ne de yatırmıştık. Kendini toparlayıp, sihhati avdet edince köyümüze götürüp bıraktıktan sonra, iş yerime dönmüştüm.

Temmuz ayına kadar, sıhhatinden iyi haberler alıyordum. Ağustos ayının ortalarına doğru, fevkalâde rahatsızlık duyduğundan, Çamıralanı yaylasında, anneme ve kardeşlerime:

"-Sinekli eğrik'den iri ve düzgün olanlarından 'Alış dikenini' koparıp gelin!" Diyerek, getirilmiş olan dikenleri, doktorların enjektörle su aldıkları bölgeye batırarak, karnından sıvı akmasını sağlamış. Hiç şüphesiz, babamın yapmış olduğu bu hareket son derece tehlikeli idi, fakat, hastahanelerde çekmiş

olduğu ızdırıp ve her gün kabadan yıllardır yapılan iyneler kendisini âdetâ bıktırıp usandırmıştı. Ömrünün son üç gününü komaya girerek geçirip, vefat etmezden bir gün evvel de, kendisine gelmiş. Annemin:

"-A Halil, Şükrü'm gelmiş, ne diyeceksin?" deyince:

"- Hani? Nerede ya?..Gelmez artık Ayşe... Söyle, hakkını helâl etsin oğlum.." demiş. Nihayet, yayladan getirildikten bir gün sonra, 27 Ağustos 1973 günü vefat etmiştir.

"İnna lillâhî ve inna ileyhî raciûn: Biz Allâh'a aitiz. O'nun mülkü ve memlûküyüz. Allah'dan geldik Allah'a döncüyüz."

Bana, akrabamız Mustafa ÇİLEK'in göndermiş olduğu telgraf çekildiği an, gerçekten sağ imiş, ancak aradan bir kaç saat sonra vefat etmiş olduğunu söylediler. Cenâze namazı ve defin merasimine yetişmemiştim. Ağustos ayı olması münasebetiyle, havalar gayet sıcaktı, bu vesileyle bir an önce defin işini gerçekleştirdiklerinden dolayı, ancak bir gün sonra ulaşabildim.

İnsanın Babası, devlet; anası da vatan gibidir. Bizim de, sanki devletimiz yıkılmıştı. Oysa, bizleri yaratan daha nice imtihanlara tabî tutacaktı, kim bilir! Nitekim, yıllar geçtikçe öyle de oldu. Geriye dönüp baktığımızda, tahammül edilmeyecek sandığımız nice acı hadiseler karşısında ızdırıp çekerek göz yaşı dökmemiz, zayıflığımızın bir işareti olsa da, vakıalar, musibetler bizleri daha da olgunlaştırmış dolayısıyla de varlığımızın yegâne ispatı olmuştur. Yüce Allah'dan biz bunu kendimiz istememiş miydik? Öyle ise, tahammül edebileceğimiz

manevî yükü, kaldıracabileceğimiz ağırlığı, sabır gösterebileceğimiz musibetleri vermiştir. Hülâsâ takadımızın üstünde ve fevkinde yük yüklememiştir. Neylersin ki, biz çok aceleciz...

Artık bir an evvel askerlik hizmetimi yapıp, hayata yeni bir hamle yapmamın zamanı gelmişti. 1974 yılının Şubat ayında "Yıllık izin"imi kullanıp, Mart ayında da askere gitmek kararı aldım. 28 Şubat 1974 günü, Resmî olarak askere gitmek istediğimi bildirerek, Alüminyum Tesislerinden istifa edip ayrıldım.

7 Mart günü Hadim Askerlik Şûbesi'ne mürâcat ettiğim gün, askerliğim de başlamış oldu. Köyümden 1954/1 Tertip asker olarak, bir ben vardım. Birliğim, İzmir-Narlidere İstihkâm Okulu Talimgâh 2. Bölük'dü. İstihkâm Kıd. Üsttğm. Eyüp KAPTAN'ın bölümünde, tam dört ay, "Eğitim Çavuşu" olarak kurs görüp, otuza yakın dersten başarı gösterdikten sonra Çavuş olmuştum. Bu arada, İzmir'deki "Tören Bölüğü" sırası, Talimgâh 2.nci Bölükte olduğundan dolayı, 75 kişilik "Tören Bölüğü"ne de seçilmiştim ki, akşama kadar normal derslerin ve eğitimin verdiği aşırı yorgunluktan sonra, bir de Tören Bölüğü eğitimi ve Tüfekli gösteriler için çalışma yapıyorduk ki, âdetâ pestilimiz çıkıyordu. Böyle bir gösteri ve kutlama için Narlıdere'den Cumhuriyet Meydanı'ndaki Atatürk Anıtı'na kadar yürüyerek gelip, yürürken de "Tüfekli gösteri"ler yaptığımız için, Mithat Paşa Caddesi'ndeki apartmanların balkonlarından çiçek yağmuru na tutulmuştuk. Ahmet Hikmet MÜFTÜOĞLU, nun Çağlayanlar isimli eserinde:

Gâziler Günü 19 Eylül 2013 - Buca - İzmir

"-Sen Şarkın kınına girmeyen bir kılıcsın; döğüle döğüle tavlansın, vurula vurula kırılırsın. Yine her parçandan bir kıvılcım, her kıvılcımından bir şimşek çıkar. İlâhî bir kuvvetin, ebedî bir feyzin var, ey Türk!" diye tarif edip, hakkıyla övdüğü Türk ve bağrından çıkardığı "Mehmetçik", işte bu idi.

Bölük Komutanı'mız Eyüp Kaptan, "kadro"lu "Eğitim Çavuşu" olarak bırakmak istiyordu. Amma, ben ise hiç olmazsa, asker olarak memleketi gezip görelim diyerek, dağıtımaya gitmek istiyordum. İzmir Talimgâh 2.nci Bölükte kaldığımızın kesinleştiği 30 Haziran günü (dağıtımaya tabî tutulan her kes gitmişti), bir Binbaşı ile "Bölük Toplanma" sahasına gelen Eyüp komutanımız:

"-Dağıtımaya gitmek isteyen iki kişi, beş adım öne çıksın!"

dediği zaman, yerimden ok gibi fırlayıp, bölüğün önüne çıkmıştım. Altı kişinin içinden beni görmemezlikten geliyordu, bunun farkında idim. Amma, Binbaşı'nın beni işaretiyle, her şey değişti. Komutanımız:

"-Karaca, Trabzon.." deyince, gerçekten çok sevinmiştim.

Narlıdere İstihkâm Okulunda unutamayacağım ehemmiyetli iki hadise şudur:

Bizim zamanımızda, asker, kırkbeş gün sonra merasimle topyekün, ama bölük-bölük takım takım "**Yemin**" ederdi. İşte bu yemin merasimi esnasında, Bölük Astsubayı, Astsb. Kıd Başçavuş Hasan KARAKAŞ, bizim 5.nci Takım'dan bir askerin, silâha ve bayrağa el basıp yemin etmediğini fark edip görmüş. Sen misin, o hain.. Aman Allah'ım.. Bir taraftan dövüyor, bir taraftan da:

"-Vatan haini!.., Namusuz!.., Türk düşmanı!.., Şerefsiz!.., Yediğin ekmek, içtiğin su haram olsun!.." Diye bağırıyordu. Çavuşlara dönüp:

"-Kim, bunun Çavuşu? Bu köpeği gebertin; gözüm görme-sin bu şerefsizi. Ulan sen kimin askerisin? Rus musun? Ermeni misin? Yunan mısın? Necisin sen?" Diye hakaret edip, bağırıyordu.

İkincisi ise; Türk müziğine olan aşkımın yüzünden, babası Mardinli, Annesi ise Konya-Yunaklı olan "**Nöbetçi Onbaşı**" Cumali'den yediğim yumruklardı. Yemekhanemizde bulunan Televizyonda, saat 20.30'da Emel Sayın'ın Türk müziği programı vardı. Aksiliğe bakın ki, benim de 21.00-23.00 arası, Bariyer'lerde mıntika nöbetim okundu. Bir kaç şarkıyı dinleyip, koşa koşa giderek tesisatımı ku-

şanmak ve nöbete hazır olmak düşüncesiyle, Nöbetçi Çavuşu Yozgatlı Zülfü'den izin istedim. Müsâde etmişti. Saat 20.50'de koğuşa vardığım zaman bütün nöbetçiler, beni bekliyorlarmış. Tüfek tesisatımı kuşanmak için koşarak koğuşa girmemle, Cumali arkamdan girdi. Bana neden geç kaldığımı sorunca, söyledim. Daha ağızımdan kelimeler tükenmeden, arka arkaya yumrukları yüzümde hissettim. Daha sonra da gelmiş:

"-Hemşehrim, kendine, yumruğuna güveniyorsan, motkomerleri çıkartıp, Kireçocağı'na doğru gidebiliriz" diyerek, adetâ "düello"ya dâvet ediyordu. Ben de, şimdi olduğu gibi, o an Allah'a havale ettim..

Dağıtım münasebetiyle İzmir - Narlıdere'den ayrılıp, Konya'daki eşi - dostu görmek gayesiyle Otobüsle Konya'ya gidip, öğrencilik hayatımda bana müzahir olanları görmüş; akâbinden de, iki gün sonra Trabzon'a hareket etmiştim. İstihkâm birliği, Trabzon'u eteklerinde dinlendiren "Boztepe"de bulunuyordu.

Her ne kadar aynı bölükte, benim haricimde, İsmail Burukoğlu adında bir Çavuş arkadaşımız olmasına rağmen,

askerliği değil de eğitim yaptırmayı pek sevmediğinden dolayı, askere sabah sporunu ve eğitimi ben yaptırıyordum.

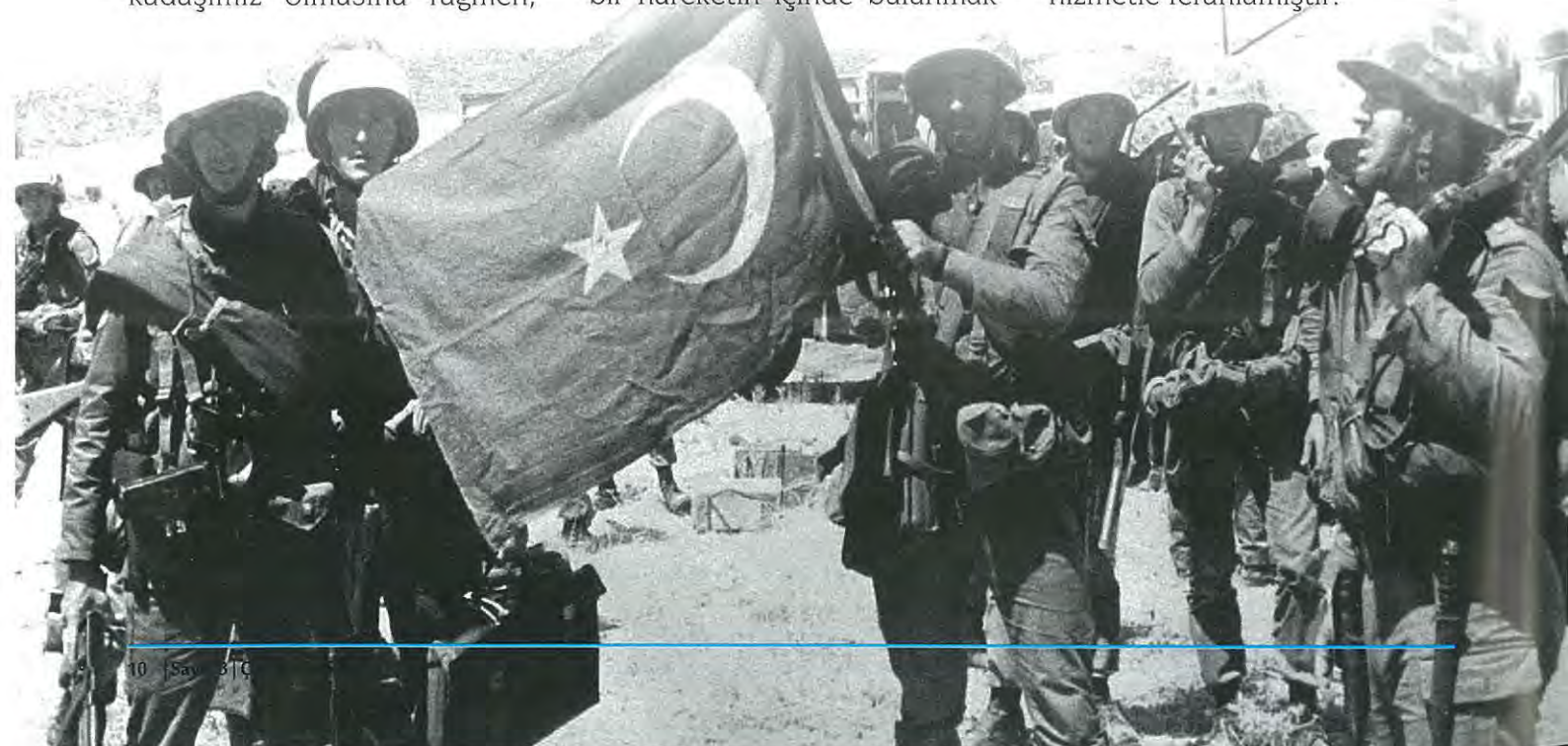
Yorgunluğumuzu, zaman-zaman sabahları güneşin doğuşunu, geceleri de mehtabı denizden seyrederek gidermeye çalışıyordum. Fındık bahçeleri içinde eğitim yaptırmak, veya bu cennet vatanın güzel manzarasını doya doya seyretme zevki ile, Kıd. Üstteğm. Cumhur NARTOP gibi "*baba ruhlu*" bir bölük komutanının bulunduğu bölüğümüzde askerlik yapma bahtıyarlığı çok kısa sürdü.

15 Temmuz 1974 günü, Türkleri toptan imhâ etmek sûretiyle Kıbrıs adasını Yunanistan'a iltihak ettirmek isteyen darbeci Sampson'un, yine kendisi gibi bir Türk düşmanı olan Cumhurbaşkanı Papaz Makarios'a karşı yapmış olduğu darbenin, asıl gayesini çok doğru değerlendiren Türk Devlet adamlarımız ve Türk Silâhlı Kuvvetleri, yüce meclisimizin kararıyla, Türk askerini teyakkuza geçirerek "Garantörlük" hakkını kullanıp, Kıbrıs adasına çıkarma kararı aldı. Yıllardır yapılacak olan gecikmiş bir hareketin içinde bulunmak

bahtıyarlığına nail olmak şerefi de, âcizâneye nasib ve müyes-ser oldu.

"Seçme" ve "gönüllü" olarak, aziz Türk toprağını koruyup tasarruf ve hâkimiyet hakkını Rum ve Yunan'a vermemek; üzerinde yaşayan silâhsız ve müdâfâsız kardeşlerimizi himaye etmek gayesiyle hareket edip, üzerimize düşen âsîl vazifeyi yerine getirdiğimiz inanç ve imanıla "Gâzî"lik "Berat" ve şerefine nail oldum. Muharebe esnasında, daîmâ millî ülküyle hareket etmeye gayret ettim. Çocukluk günlerimden bu yana ruhumda oluşan "yüce ülkü" beni buna mecbur bırakıyordu.

Girne'den Mağosa'ya, Ayairini Ormanları'ndan Yılmazköy'e kadar olan aziz toprağımızda, Bölük Komutanımız Yzb. Nail İNCESU, Komutan Vekili Üstg. Atillâ ÇİLEK, Takım Kom. Teğm. Ahmet KENDİĞEL, Böl. Baş. Çavş. Astsb. Başçvş. Ahmet SÖZER ile geçirilen harp hatıralarıyla dolu günler, bütünüyle heyecanlı günlerdi. Elbette açlığın ve susuzluğun kavurduğu gönlümüz, aziz milletimize yaptığımıza inandığımız küçücük hizmetle ferahlamıştır.

SAĞLIK AÇISINDAN UYUŞTURUCULARA KISA BAKIŞ

Dr. Ali ÖZEL

doktoraliotel@gmail.com

Çoğu milletler, tarih boyunca, sosyal, milli bünyelerine uygun, ahlaki ve dini değerlere ters düşmeyen, zor şartlara dayanıklı nesiller yetiştirmenin yollarını aramışlardır. Bir milletin idamesinin, tarihe iz bırakabilmesinin, böyle seçkin nesillerle olabileceğini bilen akıllı ve vatansever idareciler de bunu bir milli politika haline getirmeyi akıl edip uygulamışlar ise de, böylesi uzak görüşlü yöneticiler, tüm tarih içerisinde bir elin parmak sayısı kadar bile değildir.

Tarih içerisinde, gelip geçmiş tüm nesiller amelelik, rençberlik gibi, ilk basamaklardan başlayarak iş ve işçiliğin her kolunda, zanaat ve sanatın bütün kollarına yayılarak, okumanın ve tahsilin en yüksek seviyelere erişerek bilinen tüm iş kollarının, her türünde ve bir şekilde hayat mücadelesinin güçlükleri ile mücadele etme durumunda kalmışlardır ve hep böyle olmuştur ve de olmaya devam edecek-

tir.. İnsan ömrünün yarısından daha çoğunu alan bu hummalı didinmenin tek gayesi onurlu, şerefli bir yuva kurup ,mensubu olduğu toplumda, saygıyla anılıp güvenilir bir kişilik sergilemektir

Onurlu, şerefli ve kendi kendine yeten bir aile düzeni kurabilmek, hele bu günlerin şartlarında, ne kadar zor ise, o emekler mahsulü yuvanın yıkıvermesi de o kadar kolay hale gelmiştir. İçinde bulunduğumuz olumsuz şartlar, tüm milleti olduğu gibi, ailelerin etrafını da, adeta birer mayın tarlasına çevirmiştir. Bu mayınlardan birinin her an patlayıp bin bir emekle kurulan yuvaların anında berhava oluvermesi içten bile değil. Bu olumsuz şartların oluşturduğu mayın kümelerinin patlayıp, nice ailelerin yıkılıp bittiğini, her gün gazete ve televizyonlardan canlı canlı izleyip, üzüntü duymaktayız

Bu yıkıcı, yok edici hale getiricilerin şu yaşadığımız gün-

lerimizde, ülkemizde ve bütün dünyada ne kadar bol ve çeşitli olduklarını da ibretle görmekteyiz. Bu tür maddeler içinde, toplumu debelendirenlerin, en eskilerinin uyuşturucular, ya da akıl alıcı ve deli ediciler olduğunu biliyoruz. Bilinen en eski çağlardan beri akıl alıcıların, keyf verici olarak kullanıldığını da biliyoruz. Bu yönde en çok kullanılan akıl alıcı şarap olmuştur. Şarap daha çok üzümden yapıldığından ve üzümün de çok bol yetiştiğini ve de üzüm kolayca şaraba dönüştürülebildiğinden şarap türü tercih edilmiştir. Şarap üzümünden başka her türlü meyveden ve pirinçten de elde edilmektedir.

Şarap ve diğer akıl alıcılar, bizim dinimiz hariç, diğer kitaplı dinlerde ve inançlarda kutsal sayılmıştır. Antik çağdan kalma tarihi eserler, bilhassa mezar kalıntıları, üzüm motifleri ile bezlenmiştir. Yahudi ve Hristiyanlarda şarap olmazsa olmazlarındandır. (İslamiyette içki yasaktı, ne

var ki Türkiye, içki tüketiminde daima dünyada üçüncü dördüncü sıraları almaktadır. Niye acaba. Acabası bence eğitim. Dünyadan habersiz YETKİLİLER bilhassa kendini dini yetkili sayılan kişilerin yumruk kadar bebeleri yarı tehditle, cennetle sevindirip, cehennemle korkutup dini telkinlerle öğüt verirlerse böyle olur. Çocuk yarı tehditle yapılan telkini anlaması için olayı kavrayacak yaşta değilse, olayın vahametini kavrayamayacak ön bilgiye sahip değilse cehennem tehdidi ile hiçbir sonuç alınamaz.)

Hristiyanlarda şarap imanlarının bir parçasıdır. Yeni doğan çocuklarını şarapla vaftiz ederler. Yani çocuğun ilk yıkanacağı temizlik suyu şarap oluyor. Uydurma İncil kitaplarına göre, Hz. İsa da son yemeğinde, bolca şarap içip müritlerine örnek olmuştur. Şarap içen birçok insan tanırız. Onlara göre şarap içki bile sayılmaz, amma şarabın kendilerini attığı pislik çukurundan da, bedenen ve ruhen, bir türlü çıkamazlar.

Kimya ilminin ileri derecede gelişmesi ve yeni sentetik zehirlerin ortalığı kasıp kavurması ile durum daha tehlikeli bir hal almış, bunları kullanan insanlar, bilhassa gençler, kaldırımlarda sapır sapır ölüme yatmaya başlamışlardır. Bu yeni çıkan sentetik uyuşturucular, bildiğimiz rakı, esrar, eroin, kokain, morfin gibi uyuşturuculara rahmet okutacak cinstendir. Tüm uyuşturuculara başlamanın ilk basamağını oluşturan biranın ise pabucu çoktan dama atılmış olup, artık bazı şımarık çevrelerce su yerine içilir olmuştur.

Sentetik olmayan ve ülkemizde de imal edilen rakı, alkol ve anasondan imal edilir. Ayrıca kuru üzüm, incir, elma, muz, erikten de rakının çeşitli şekilleri elde edilmektedir. Eroin morfinden, morfin haşhaş bitkisinden, ayrıca morfinin başka bir şekli de çoğumuzun bildiği kenevir bitkisinden elde edilmektedir. Her zaman severek yediğimiz meyvelerin, küçük işlemlerle aktif uyuşturucuya dönüştüklerini açıkça görmekteyiz

Alışkanlık yapıp akli alıcı maddelere bulaşmanın bazı sebepleri, yolları olmalıdır: Bunları kişinin kendine güvensizliği, insanlardan ve kendi kişiliğinden uzaklaşması boşlukta kalma hissi ve işsizliğe bağlı can sıkıntısı, ve çevre ile ilişki kuramama, elinde olanla yetinmeme, mal ve lüks hırsı, aile çevresine ve yakınlarına kırgınlık, birilerinden intikam alma duygusu, arkadaş aile ve sosyal çevrenin etkisi, aileden süzüle gelen bu yöndeki irsi baskı gibi etkenlerin yanında, daha bir çok sebepler sayılabilir.

Günlük hayatımızda alışkanlık yapan pek çok maddenin bulunduğunu biliyoruz. Bunlardan en masum görüneni, fakat en belalılarından birisinin de sigara olduğunu da biliriz. Sigaraya çocukluk akli ve arkadaş hatırı ve de bir nefesi ile başlanır. İçilen her sigara kendine bir yer edinir. Hücreler bu zehir e tez alışır ve gittikçe daha fazla nikotin istemeye başlar. Bu istek ve artış süreklilik kazanır. Artık sigaranın zehri ile vücut arasında iyi

dostluk kurulmuştur. Fakat bu dostluğun temeli zehir ve bün-yenin biri birlerini yok etme, kin ve nefretine dayanır. Sigaranın başta ak ciğer, gırtlak, mide ve tüm sindirim sistemi ile kara ciğer ve diğer organlarda kanser ve ilgili hastalıklara sebep olduğu açık seçik ortaya konmuştur. Vücut sistemi bir bütün olduğundan, hasta organların etkisiyle diğer organların rahat bir nefes almaları da mümkün olmayacak ve tez elden hastalık kervanına katılacaklardır.

Hepimiz kola koliklerini görmüşüzdür. Yahudi ya da Yahudi nin vurucu günücünü oluşturan Siyonizmin, takma adıyla, Amerikanın icat ettiği kolanın içinde alışkanlık yapan bir madde vardır. Bu maddeyi koymanın sebebi, Siyonizmin gizli protokollerinde yazdığına göre, insanlığı gizlice ve en direk yolla uyuşturmak olduğu açıkça yazılmış. Kola kolikler, ürkek duruşlu, siyah ve soluk benizli, kişilik zayıflıkları ile dikkat çekeler. Çay kolikler ise genelde, kansız soluk beniz ve halsizlikleri ile göze batarlar

Uyuşturucu ve zehirleyicilere ilk adım bira ile atılıyor demistik. Sonra şarap gelir. Çünkü bunların bulunması kolay ve ucuz ve yolda, sokakta, uçta bucakta, bakkalda çakkalda ve her ortamda içme imkanı vardır. Kendini bir matah sanan, bence beş para etmeyen, bazıları birayı su yerine içerler. Oysa bizim kültürümüzde, hiçbir zaman böyle densizlikler yaşanmamıştır. Onlar devlet gelirinin yüzde seksenini semiren, kendilerini ilerici sosyalist, medeni sananlarla, dini ve peygamberi sömürerek fakirin, acizin, ve, çaresizin hakkını cebe indiren maskeli yezitlerdir. Tıpkı Ramazan ayında, dünyanın dört bir

yanındaki altın kaplamalı saraylarına koşup, İslam'a değil, kendi sapık alışkanlıklarının kölesi olan oruç kaçkını Arap şeyhleri gibi.

Biranın, şarabın, rakının besleyici değeri olduğu sanılır. Bu sayılanlar ve diğer zehirlerin asla bir besleyici değerleri yoktur. İlk içildiğinde bu maddeler, damarlarda hafif bir genişleme sağlar ve insan kendisini rahat hissedebilir. Fakat genişleyen damar asla öyle kalmaz ve tekrar eski haline döner. Damar ve hücreler bu genişleyip daralmalardan bitap düşer, yorulur ve kendini toparlayamaz olur. Daha çabuk ihtiyarlık ve yaşlılık alametleri görülür.

Bu çökme ve ihtiyarlama belirtileri ilk önce en hayati organlarımız olan beyin ve kalpta başlar. Diğer uyuşturucular olan morfin, eroin, esrar, kokainde de beyin, kalp, diğer organlarla beraber tüm bünyede iflas etmelerine yol açar. Çapları daralan ve sertleşen damarlardan yeteri kadar kan akımı olamayacağından, dokulara ve tüm hücrelere gereği kadar besin ve oksijen sağlanamayacak, bütün organizma ile beraber, bu durumdan en çok etkilenenler, önce de yazdığım gibi kalp, beyin ve böbrekler olacak. kalp, hücrelerine besin iletmek için daha fazla pompalama hareketine girişecek. damarlarının daraldığı için kendisi de yeteri kadar beslenemeyen kalpte arızalar başlayacak ve kalp hastalıklarının her biri yavaşça sökün etmeye başlayacak. En başta anjino pektoris ve enfarktüs gibi kahredici belirtiler görülecek ve zincirleme kalp yetmezlikleri öne çıkacak. Bu hastalıklardan bazıları bir seferde işimizi bitirecek, bazıları da süruncemede kalıp, bizi anamızdan doğduğumuz

muza pişman edecek. Bu yazdığım son cümle, beyin ve kalp başta olmak üzere bütün organ hastalıkları için de geçerlidir.

Vücuda giren alkol ve diğer uyuşturucu ve, öldürücülerin yalnız kalbe ve beyine değil, diğer organlara da kilitlendiğini de yazdık. Yiyip içtiğimiz her türlü yiyecek ve içecekler mideye indiği andan itibaren, sindirim hareketi başlar. Kısmen hazmedilen besinler ince bağırsaklara yollanır. İnce bağırsakların uzunluğu sekiz on metre kadardır, bu uzunluk kişilere göre değişiklik gösterir. İnce bağırsaklarda da hazım faaliyeti devam ederken, bir yandan da emilim başlar.

Emilen besinlerin ilk uğrak yeri karaciğerdir. Karaciğer, bin -bin 200 gram ağırlığında bir organımızdır. Çok önemli organlarımızdandır. Kana karışan yabancı maddeleri, başta alkol olmak üzere indirger, kanı temizlemek için, saniyeler içinde, binlerce kimyasal yada fabrikasyon hareketlerine sahne olur. Karaciğerin yoğun gayretlerine rağmen paçayı kurtarabilen zehirli maddelerin yolunu bu sefer böbrekler keser. Normalde insan vücudundaki beş litre kadar olan kan böbreklerden, bir dakika içinde, atmış ile seksen defa geçer. Böbreklerde, ince eleyip sık dokuyarak kanı zararlılardan temizlemeye çalışır. O kadar önemli ve yararlı işler yapan böbreklerin eti budur, toru topu yüz elli gram kadardır. Böbrekten süzülen zehirli ve zararlı maddeler, idrarla dışarı atılır. Atılamayan zararlı maddeler ise kanda birikmeye başlar. Önlem alınmadığı takdirde, bu biriken maddeler öldürücü bir hale dönüşür ve bu hale üremi hastalığı denir. Adım başı gördüğünüz diyaliz

merkezleri kandaki zararlı maddeleri temizlemek için kurulmuş kan temizleme yerleridir.

Şimdi sıra, tüm vücudumuza idare eden kozmik merkeze geldi. Kozmik kelimesi genelde, sırların saklandığı mehel, oda ya da merkez olarak kabul edilir. Var oluş zamanından buyana kadarki bu zamanı 20 milyar yıl kabul edilmektedir, ne kainatın ne de küçük kainat dedikleri insanın, insanın bir uzvu olan beynin hakiki sırrı asla çözülememiştir. Beynimiz, önemi-ne binaen çok sağlam kemiklerle çevrilip sıkı bir muhafazaya alınmıştır.

Alkollü ve diğer zehirli maddeler, beyin dokusunu çabuk etkilerler ve zehir direk hücrenin içine dalar ya hücrenin çalışma fonksiyonunu bozar, ya da hücrenin ölümüne sebep olur. Beyin hücrelerinde rejenerasyon olmaz. Yani ölen hücrenin yerine yenisi gelmez, Halbuki diğer organlarda hemen yeni hücreler meydana gelerek, organın tamiri sağlanır. Beynimizde nöron dediğimiz, iletişimi sağlayan, sinir ağları vardır. Milyonlarca olduğu sanılan ağlar her an irtibat halindedirler. Uyuşturucuların ilk hedefi bu ağları oluşturan hücreleri iş göremez hale getirmek. Ve tüm hareketleri ve yaşamaları, fonksiyonları, beyine bağlı olan organlar arasındaki irtibatı kesmektir ki, beyinle haberleşmesi yada irtibatı kesilen organlar genelde felç olurlar.

Tüm canlılarda olduğu gibi, insanlarda da belirli bir yaşam süresinden sonra, bünyede geri dönüş başlar. Bu yıkım ya da gerileme dönemi, bünyeden bünyeye değişmek üzere, insanda otuz-otuz beş yaşlarında başlar. Beynin ağırlığı azalır, hacim küçülür. Bu oluş, bazı

bünyelerde ve bilhassa zehir kullananlarda çok suratlı gelişir. Bu gelişmeden daha çok alın bölgesi etkilenir. Alın (FRONTAL) bölgesi her türlü bilginin depolandığı, neşe heyecan, keder, korku gibi hislerin algılandığı, beyinin günlük yaşamla ilgili bölgesidir.

Bahsettiğim beyindeki hacim ve ağırlık azalması beyinle beraber, beyinin komuta ettiği tüm bünyeyi etkiler. Zehir kullananlarda, kullanmayanlara nazaran sıkıntı, şaşkınlık, kararsızlık, öfkelilik, idrak ve hafıza bozuklukları, görme, duyma arızaları, düşünüp doğru karar verememe, hafıza kaybı gibi insanın kişiliğini ve sosyal çevresini oluşturan değerlerde arızalar meydana gelir. Bir daha önemlisi, afete uğrayan beyin ve omurilik hücreleri sebebiyle bazı organları yada bünyenin yarısını bazen de tüm bünyeyi kapsayan felçler zuhur eder. Beyin hücrelerinde kendini yenileme ve tamir etme olmadığı yada son derece yavaş olduğu için, felçlerin şifa bulması uzun sürer belki de kalıcı bir hal alarak, çok zorlu bir hayat süreci başlar.

Vücuda giren zehir, hücrelerin anatomik ve kimyasal yapısını da etkilediğinden, DNA ve KROMOZOM sistemini de bozar. Tabii bu durumdan tohum hücreleri de etkilenir. Buna bağlı olarak da, arsızlığı, solumsuzluğu, bence akılsızlığı, yüzünden zehir kullananların çocukları, beden ve ruh hastalığı şüphesi ile doğar, doğabilir. Mesela çocuk saralı, şizofrenik, paranoyak, mongol, debil, idyo, makro ve mikro sefali ve daha niceleri gibi hayatı çekilmeze çeviren hastalıklardan biri ile doğabilir. (dergiyi okuyan arkadaşlarım, yan gelip yatmayıp, yazdığım ruhla ilgili hastalıkların

manalarını çeşitli kaynaklardan araştırıp bulsalar hem bilgi dağarcıkları dolar, hem de ufukları genişler ve belki de benimle yarışa girerler. Bu son cümleyi şaka olarak da kabul edebilirsiniz.)

İşin tıbbi yönünü şimdilik burada bırakalım. Çok tıp terimi kullanıldığı için yazı anlaşılmaz bir hale gelecek. Zehirli madde kullanımı kişiyi, ailesini, çevreyi ve sosyal bünyeyi yakından etkilemektedir. Köşe başlarında, kuytulara, karanlık sokaklarda, saç sakalına karışmış, avurtları çöküp elmacık kemikleri fırlamış, gözleri çukurunda kaybolmuş, fersiz bakışlı, par çak elbiseli, yırtık ayak kaplı, yalvaran bakışlarla gelip geçenden merhamet bekleyen, dilenen, el açan insanları hep görmüşüzdür. Bunlar, kişiliğini, öz benliğini, bir anlık haz için, kaybetmiş, yaşamla ölüm arasında debelenen talihsizlerdir. İş az aralarsak, bu insanların çoğunun aslında düzgün bir aile çevresi, mutlu aile yuvaları olduğunu görürüz. Kişinin içinde bulunduğu hal, bir arkadaş, ahbap hatırına içilen birkaç bardak bira yada birkaç nefes uyuşturucudur. İçersinde bulunan rezaletin temeli, bu tür maddelerle basitçe alışılmış olmasıdır. Amma irade gösterip terk edilememiştir.

Bahsedilen tipler, bir zerre akıl alıcı bulmak için, akla hayale gelmeyen çılgınlıklara, edep ve ahlak dışı yolları kendilerine mubah sayarlar. Bunlar çalar, çırpar, çalıştığı iş yerini, hatta kendi evini soyar. En yakınlarını hatta ailelerini, kardeşim dediği can arkadaşlarını bile doğrarlar. Dost, ahbap, arkadaş gibi yeme içme masaları ve arkadaşlık masaları kan gölüne dönebilir. Kullandığı akıl alıcı, onda ne kişilik, şahsiyet ne yakın, ne de

uzak çevre, dost, ahbap, yaren bırakır. Zaten bunların çoğu hastanelerin demir parmaklıklı koğuşlarında ömür tüketirler.

Aslında uyuşturucu kullananların asıl kahrını, bunların aileleri çeker. Bu insanlar az öce de yazdığım gibi önce kişiliklerini, işlerini, ekmek teknelerini kaybeder. Bir şekilde geçim akçesi olmayan yerde çok geçmeden huzursuzluk, geçim zorluğuna bağlı olarak aile dramı kaçınılmaz olur. Ve kişi kutsal ve dokunulmaz olarak bilinen kutsal değerleri satışa sürer. Yaşlı ana babası dahil hiç kimseye acımaz, onun gözünde aile ve yuva kavramı diye bir şey kalmaz. Artık onun kutsalı bir zerre uyuşturucu yada akıl alıcıdır. Bunlardan direksiyonun başına geçip yolları ölüm tarlasına çeviren, iş makinesinin başına geçip elini kolun kaptıranlarda çok olur. Aile dramından, ya da ailenin çökmesinden de en fazla etkilenenler çocuklar olur, babanın arsızlığı onları vurur. O günahsız yavrular bir yandan bir yana savrulur dururlar. Nice ümitler hayaller berhava olup uçar gider.

Uyuşturucu alışkanlığının, tarihin çok derinliklerine indiğini, kitaplı kitapsız tüm inançların bu zehirle ilgilendiğini yazıya başlarken de yazmıştım. O zamanlar, başlıca içeceğin de şarap olduğuna değinmiştim. Bizim dinimizin görüşü tamamen farklı. Kuran bilginleri, BAKARA ve MAİDE surelerine dayanarak uyuşturucuların her çeşit ve türünün haram olduğunu açıklamışlardır. Kurandaki HAMR kelimesi bütün uyuşturucuları kapsamaktaymış. Bu kelimenin manası da insanın düşünme ve akıl yönetimini örtmek, maskelemekmiş. Kur'an'daki **Hamr** kelimesinin manası böy-

lesine açık ve net. Hal böyle iken, Araplar, Hamr kelimesinin yalnız şarabı yasak ettiğini, diğer akıl alıcıların helal olduğunu kendi cibilliyetleri gereği kabul ediyorlar. Bir yanda Kuranın asla şaşmaz emri, bir yanda ise Arapların keyfi kabulü. Araplar **EFENDİMİZİN** vefatından sonra, peygamberimizin Kuran yorumlarını bir yana bırakıp, kendi keyf lerince amel etmişler, Allahın bir gazabı, belki de bir gereği olarak ne önmüşler nede onmuşlardır. Şimdiki halleri de, gerek uyuşturucular ve diğer pek çok konulardaki, Kuran dışı, hileci kandırıcı rezil uygulamalarının Allahın bir ihtarı olarak ortadadır. Araplar, çoğunluk olarak Kurani, oldum olası kendi Vahabi inanç ve ölçülerine göre yorumlaya gelmişler ve (Bilindiği gibi Vahabilik, İslamiyeti dejenere etmek için, Araplara empoze edip kabul ettirdiği, kuran dışı ve Hz. Peygamber düşmanı bir sapıklıktır. Bu İngilizlere göre İslâmiyeti yıkmak yönünde kazanılmış büyük bir zaferdir.) Hz. PEYGAMBERİMİZİN ümmetini yetmiş iki parçaya bölmeyi başarmışlardır. Onların bu çabaları, Peygamberimizin vefatıyla başlamış ve şimdilere kadar devam ede gelmiştir. Şimdilerde işi bir adım daha ileri götürüp, Allah adına gebe kadınların karnını deşen, insanları boğazlayan, Müslüman ın tertemiz kızlarını satışa sürüp, fuhuş bataklığına iteleyen akıl hastası fırkalar, mezhepler türetmişlerdir.

Araplar yalnız üzümden yapılan şarabı, ya da akıl alıcıyı kendilerine haram etmişler, başka akıl örtmeyen içki icat etmişler. NEBİZ adı verilen bu içki hurma, elma, erik, susam, arpa, buğday ve daha pek çok meyve ve tahıl ürünlerinden yapı-

yormuş. Bu NEBİZ içkisinden sarhoş olmadan kovalarca bile içilebilirmiş. Ve sarhoş olunca haram faslına gireceği içinde bırakılmış. Arapların, kurana karşı geliştirdikleri bu hile mezhap büyüklerinin bazılarınca da uygulanıyormuş. Yalnız Şafi Mezhebi mensupları bu hile-i şeriyeyi asla kabullenmemişler. Bizim Osmanlı Padişahlarımızdan bazılarının da içki içtikleri biliniyor. Her halde, bu yönde, güvendikleri dini yetkililerden gerekli yetkiyi almış olmalılar, Kuranın emirleri ortada iken, başka türlü düşünülemez.

Şimdi çok basit bir akıl yürütelim: Adamın biri içiyor, diyelim beş kadeh içti ve akli yerinde, altıncı kadehte duman olup ortalığı dağıttı ve kırıdı geçirdi. Şimdi altıncı kadeh günah keçisi mi olmalı? Beş kadeh içilmeseydi, altıncı kadehte zıvanadan çıkılır mıydı. Sözde içki içmek, biraz rahatlayıp, sıkıntıları unutmaksa, içki içmeye başlayan kişi, tasayı kaygıyı geride bırakana kadar içmeyecek mi? O halde, sarhoş olmayana kadar içmenin hududu nasıl tayin edilecek, içki masasında olan kişi, bu iradeyi nasıl bulacak ve kendini kontrol edecek. Bu yöndeki en güzel ve mantıklı kural, çoğu haram olanın azıda haram denilerek kesin şekilde belirlenmiştir. Bu Yüce Allahın şaşmayan kararıdır. Araplar, Yahudi, Siyonist ve Emperyalistlere köle olana kadar, Kuran emirlerini tahrip etmeye devam etsinler. Araplar, silkelenip kendilerine gelmeli ve aralarındaki fitne fesat ve de kin yumağını çözmelidirler, Yahudi ve diğerlerinin fiili kölelikleri başlamadan bu yönde adım atmalıdırlar. Bu temenni benim aziz milletim için de aynen geçerlidir.

ALLAH'A ÇOK ŞÜKREDEN BİR KUL OLMAYALIM MI?

Mehmet BALCI

Allah CC yeryüzünü insanın yaşaması ve gelişmesi için uygun bir mekan yapmış, havası suyu, güneş ve aya uzaklığı, güneş etrafındaki dönüşü, kendi eksenini etrafındaki hareketi ve hızı vb. özelliklerde insanın yaşamasına müsait bir durumda yaratmıştır.

Allah CC insanın bu evrende yaşaması için de gerekli rızık, güç ve enerjiyi yeryüzüne yerleştirmiş ve bunları yönetmek içinde yaratılanların efendisi yapmış ve ona güç ve kuvvet vermiştir. Kainatı yaratan Allah CC insanında oraya uygun olarak yaratmış ve insanı yeryüzüne halife olarak görevlendirmiştir.

İnsan verilen özellikler sayesinde varlığın bazı sırlarını keşfetmiş, çalışması ve Allah'ın lütfuyla geniş imkan ve servetlere kavuşmuştur. Fakat insanoğlu bunca nimetlere rağmen şeytanında igvasıyla cehalete kapılarak nimetin sahibini unutmuş ve nankörlüğe düşmüştür.

Şükür: Allah'ın kullarına verdiği nimetin etkisinin onların dilinde övgü, kalplerinde sevgi organlarında itaat ve ibadet olarak görülmesidir.

Şükür: Elde ettiği nimete teşekkür etmektir.

Şükür: Her türlü nimetin, tek

ve gerçek sahibinin Allah olduğu şuuruna ve bunu en derin saygıyla usulünce ifade etmektir.

Kur'an-ı Kerim, pek çok ayeti ile şükretmenin önemini vurgulamakta ve Allah'ın insanlara verdiği nimetlere, yaptığı bağışlara ettiği ihsanlara dikkat çekmekte ve bu iyilikler karşısında şükran duyguları içerisinde olmamızı istemektedir.

Ayette Allah CC: **"O vakit rabbiniz size şöyle ilan etmiştir; Şükrederseniz size verdiğim nimetleri arttırırım, ama eğer nankörlük ederseniz bilinki benim azabım çok şiddetlidir."** buyurmuştur. (İbrahim:7)

İnsan başını secdeden kaldırmasa bile verilen nimetlerin şükürünü hakkıyla yerine getirmeyen çünkü Allah'ın insana verdiği nimetler sayılamayacak kadar çoktur. Bu nimetlerden bazıları şöyledir.

İnsan en güzel şekilde yaratılmış ve ona göz kulak kalp ve duyu organları verilmiştir.

Allah CC insana peygamberler ve kitaplar göndermiş, sayısız gıdalar ve barınma imkanları sunulmuştur.

Güç yetiremeyeceği emirler ile mükellef tutulmamıştır.

Tövbe etme ve bağışlanma yolları gösterilmiştir.

Bir aile içinde yaşama imkanı sağlanmıştır.

Vakıf sohbet
toplantılarımızdan
bir kesit. 2016

Allah başka bir varlığa vermediği halifelik görevini vererek onu yüceltmıştır. Bütün nimetleri burada saymak mümkün değildir. Kula düşen görev, sayısız nimetleri kendisine bağışlayan Allah'a şükür içinde bulunması verilen nimetleri hatırlaması ve kulluk görevini hakkı ile yerine getirmesidir. Şükürün karşılığı dünya ve ahirette yine şükredene dönecektir. Kur'an-ı Kerim'de Allah CC "Ey insanlar sizi yer yüzünde halifeler yapan O'dur. Artık kim inkar ederse inkarı kendi aleyhinedir. İnkarcıların inkarı Rableri katında ancak uğrayacakları gazabı arttırır. İnkarcıların inkarı ancak ziyanı arttırır." buyurmuştur. (Fatr:39)

İnsan hayatını sürdürebilmek için her zaman O'nun yarattığı nimetlerden faydalanmak zorundadır. Bu nimetlerin karşılığı da kulluk ve ibadetlerle yerine getirilir. Sayısız nimetleri görmeyerek başına gelen sıkıntılardan dolayı nankörlüğe düşen kul, kulluk bilincini de yavaş yavaş kaybeder. Nefis ve şeytanında bütün çabası bu şekilde insanı kulluk görevinden uzaklaştırmaktır.

Çektiği pek çok sıkıntıya rağmen halinden şikayetçi olmayan efendimiz Hz. Muhammed (s.a.v) her zaman Rabbine hakkıyla şükretmiş, bunun ifadesi olarak geceleri ayakları şişinceye kadar namaz kılmıştır. Hz. Aişe validemizin kendisine "Ey Allah'ın peygamberi Allah işlemiş ve işlenmesi muhtemel günahlarını bağışlamıştır. İbadet için neden kendini bu kadar yoruyorsun deyince, peygamberimiz sav **"Ey Aişe ben şükreden bir kul olmayayım mı?"** diye cevap vermiştir.

İnsan her zaman nimetlerle değil, bazen de bela ve sıkıntılara maruz kalabilir. Böyle durumlarda da insan şükrederek ve sabrederek Allah'ın rızasını kazanabilir. Bu hususla ilgili sevgili peygamberimiz "Müminin işi tuhaftır. Her işi hayırdır. Bu yalnız mümine özgü bir şeydir. Sevindirici bir iş ile karşılaşır şükreder o iş kendi hakkında hayırlı olur. Üzücü bir iş ile karşılaşır sabreder, kendisi için hayır olur." buyurarak sabrı ve şükürü tavsiye etmiştir.

Duaların en güzeliyle Rabbinden istekte bulunan Peygamberimiz SAV: Allah'ım senden işte,

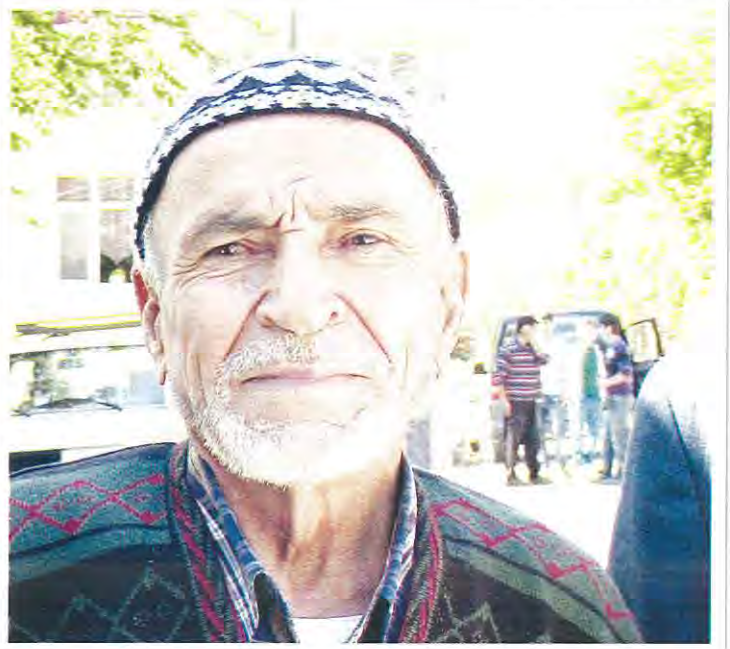
dinde sebat etmeyi, doğruluğu da azmetmeyi istiyorum. Keza nimetine şükretmeyi sana güzel ibadette bulunmayı talep ediyor doğruyu konuşan bir dil, eğrilikten uzak bir kalp diliyorum. Allah'ım senin bildiğin her çeşit şerden sana sığınıyorum. Bilmekte olduğum bütün hayırları senden istiyorum. Bildiğin günahlarımdan sana istiğfar ediyorum.." diye dua etmiştir.

Şükreden bir kulun en güzel ölçüsü kanaatkarlığı başına gelenlere rıza göstermesi ve her durumda memnuniyetini belirtmesidir.

Verilen nimetlerin şükürünü hakkıyla yerine getirebilmek için, hayata güzel ve olumlu pencereden bakabilmek ve iyilik sahiplerine her zaman ve mekanda da teşekkür etmekle mümkündür.

Yazımızı, Peygamber efendimiz SAV'in, Muaz (r.a) hazretlerine her namazdan sonra mutlak okunmasını tavsiye ettiği dua ile bitirelim. **"Allah'ım seni anıp zikretmek, nimetine şükretmek ve sana en güzel şekilde ibadet edebilmem için bana yardım et."**

Hüseyin BAKDEMİR [Musa Hüseyin]

Niğmetullah UÇAR

nigmatullahucar@hotmail.com

Üç aydır evinde yatarken hasta
Ömrünü bitirdi Musa Hüseyin
O huzura erdi dostları yasta
Mezarına girdi Musa Hüseyin

Seksen beş yaşında beden yorulmuş
Hastalık çoğalmış iş görmez olmuş
Allahın sevdiği iyi bir kulmuş
Ömrünü bitirdi Musa Hüseyin

Hiç kimseye muhtaç olmadan gitti
Allah'ı anarak bir ömür bitti
Kullar çaresizdir O kabul etti
Rab'binden isterdi Musa Hüseyin

Sabah can veriyor öğleyin kalkar
Hayır dualarla dostları yollar
Hatıralarını hep anacaklar
Mezarına girdi Musa Hüseyin

Çetmide geçmiştir bütün bir ömür
Dağında taşında dolaştı özgür
Acıyla tatlıyla çok şey görmüştür
Sever sevilirdi Musa Hüseyin

Bin dokuz yüz otuz doğum yılıdır
Çetminin fakirlik zamanlarıdır
Babanın uğraşı ayakkabıdır
Çocukluk geçirdi Musa Hüseyin

Büyüdü gelişti yokluk içinde
Anneyi kaybeder o döneminde
Ne varsa o günkü özlemlerinde
Gerçekleştirirdi Musa Hüseyin

Baba mesleğine rağbet etmedi
Kendini ağaçla uğraşa verdi
Marangoz olarak evlere girdi
Gayret gösterirdi Musa Hüseyin

Ev yapımlarında taş duvar ördü
Çeşme yaptıranın işini gördü
İşi olan herkes onu götürdü
İşleri bitirdi Musa Hüseyin

Dört kardeşi vardı eşit sevmiştir
Mehmet ile Yusuf vefat etmiştir
Emin ve Ayşe'yle gün geçirmiştir
Kardeşlerim derdi Musa Hüseyin

Yedi çocuğu var dört kız üç erkek
Hepsini sevdi fark gözetmeyerek
Aynı davranırdı hiç seçmeyerek
İyi yetiştirdi Musa Hüseyin

Büyük oğlu Tevfik İzmir'de yaşar
Nusret Antalya'da pastalar yapar
Paşa markasıyla ürünler satar
Buna sevinirdi Musa Hüseyin

Bir oğlu Mehmet'ti vefat etmiştir
Barajda boğuldu öldü denmiştir
Bu olay gönlüne acı vermiştir
Hep iç geçirirdi Musa Hüseyin

Büyük kızı Ayşe vardı Dede'ye
German Mehmet ile evli Fahriye
Helim Karadeniz yar Emine'ye
Damatlarım derdi Musa Hüseyin

Mustafa Yazıcı girmiştir dörde
Onunla evlidir kızı Zahide
Ayrılıp gittiler herkes evinde
Özlerdi, beklerdi Musa Hüseyin

Yirmi torunundan yirmi bir evlat
Kırk bir torun ile güzeldi hayat
Neşesi artardı görünce kat kat
Hepsini severdi Musa Hüseyin

Hep kendi işini kendi yapardı
Tertipli, düzenli, değer katardı
Dağınıklık sevmez öyle yaşardı
Üstünde titrerdi Musa Hüseyin

Yedirir içirir misafir sever
Gülen yüzü ile hep yardım eder
Asla gönül kırmaz başı dik gezer
Sever sevilirdi Musa Hüseyin

Tarlada bahçede günler geçirdi
Her çetmili gibi bir uğraş verdi
Yaratana her an şükür ederdi
Emrini dinlerdi Musa Hüseyin

Mehmet Balcı başkan o encümendir
Çetmililer için hizmet edendir
Belediyemizde karar verendir
Fikrini söylerdi Musa Hüseyin

Yağardıç alanı düşüncesi idi
Bir çeşme yaptırmak projesiydi
Bu fikri hayata geçirmeliydi
Bunu hep isterdi Musa Hüseyin

Kaynarpınardaki suyu getirdi
Hayalindeki gerçekleştirdi
Bir çeşme yaptırıp işi bitirdi
Herkesi içirdi Musa Hüseyin

Adı kalacaktır eserlerinde
İnsanlar anacak her seferinde
Olaçak siması hayallerinde
Dualar ettirdi Musa Hüseyin

Şeref ÇİLEK

seref_cilek@yahoo.com

RUHUN GIDASASI

Sevgili Dostlar; İnsan beden ve ruhtan oluşmaktadır. Yemek, içmek, nefes almak, giyinmek, uyumak, dinlenmek, hareket etmek bedenin gıdasıdır. Her insan kendi beden ve ruh sağlığını korumakla mükelleftir. İnsanoğlu, beden sağlığını korumak için her türlü çabayı gösterip, her meşakkate katlanırken, nedense aynı çaba ve hassasiyeti ruh sağlığı için göstermez.

Beslenme gıdalanmadır, gıdasız beslenme olmaz. Sağlıklı beslenmek; kaliteli, temiz, sağlıklı gıdayı zamanında ihtiyacın kadar almakla mümkün. Beden gıdayı kendisi alarak beslenirken, ruh başka bedenlere gıda vererek beslenir. Demek ki beden bencil, hep bana anlayışında, ruh ise cömert, yardımsever. Kendisine yiyecek, içecek ikram edilen kişi ikramı kabul ettikten sonra, **"Geçmişlerinin ruhuna değsin"** der. Demek ki başkasına yapılan ikramdan ruh besleniyor. Ölmüşlerimizin arasından yemek ikramında bulunmak, onlar için sadaka vermek, hayır işleri yapmak onların ruhuna gıda olması içindir. Peki, geçmişlerimizin ruhu için bunları yaparken, sağlığımızda kendi ruhumuz için

neden bir şeyler yapmayalım. Açlıktan zayıflamış, "bir deri bir kemik" kalmış, kaburgaları sayılabacak durumda aç birinin karnını doyurduğunuz zaman duyduğunuz iç huzuru düşünabiliyor musunuz? İşte ruhun gıdası budur. Hele hele bunu gizli yapmışsanız, gıda çoğalarak ruhunuzu besler. Yaşlanmış, gücü takati kesilmiş yürümekte zorlanan bir ihtiyar koluna girip istediği yere götürmek, caddede karşıya geçirmek ruhun gıdasıdır.

Ruhu iyi beslemek için bedeni beslemek gibi zengin olmaya, güçlü kuvvetli olmaya gerek yok. Önemli olan neyin var, ne kadarını **"tasadduk"** ediyorsun? Ne kadar kazanıyorsun, kazandığının ne kadarını kazanamayan ihtiyaç sahiplerine verebiliyorsun. Simit satarak günde on lira kazanan bir çocuk, beş

lirasını kapı komşusu bir ihtiyaç sahibine veriyor. Günlük birkaç telefon görüşmesi ile yüz binleri kazanan tüccar, iki yetimi doyuruyor. Acaba tüccarın ruhu mu iyi besleniyor, simitçinin ruhu mu? Ne kadar varlık sahibisin, ne kadar kazanıyorsun, ne kadarını beden sağlığına, ne kadarını ruh sağlığına harcıyorsun. Önemli olan budur.

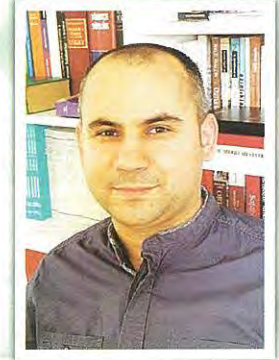
Yayla yolunda bir Çetmili, eşeğine binmiş gidiyor. Arkasından yettiği bir ihtiyarın zor yürüdüğünü görünce, eşekten iniyor. İhtiyarı bindirip kendisi yürüyor. İhtiyar anlatmaya başlıyor; "Yeğenim az önce birisi beni goydu geçti. İki gatırı var. Birine binmiş, biri boş gidiyor. Selam verdi geçti. Torbanı ver asalım demedi. Ondan önce bir araba geçti. Adam, çocuğunu indirdi. **"Sen yörü oğlum"** dedi. Bana da "gel sen bin dayı" dedi. Ben hayır olmaz, dedim binmedim. Ondan da önce bir araba geçti. İçinde sadece şoför vardı, hiç durmadı."

Ruhun gıdası madde olarak vermek, dua olarak almaktır. Söylenildiği gibi **"Müzik ruhun gıdası" değildir**, gıda veremez. Sadece geçici bir keyif verir. Başkalarına iyilik yapmak, ruhun gıdası, başkalarına kötülük yapmak, ruhun zehridir, zulmüdür. Başkalarına iyiliği dokunmamanın ruh sağlığı yerinde olmadığı için kendisi ile barışık değildir. Ruh sağlığı yerinde olan, çevresine pozitif enerji verir, neşelendirir. Ruh sağlığı yerinde olmayan, çevresine negatif enerji verir, moral bozar.

Sevgili Okuyucu; Beden, günün birinde çürüyecek olan geçici bir emanettir. Elbette emanete ihanet edilmez, korunur. Ruh ise kalıcıdır. Geçici bedenın gıdası için yapılanlar ile kalıcı ruh için yapılanların hesabını, her kişi kendisi verecektir...

Çepni Üzerine

**"İşbu bir yaşında oğlan orda revan,
Gelip / dile dedi biliniz ayan,
Adımdır Oğuz, namlı padişah
Biliniz iyice bütün hüner ehli!"**

Hasan Ali POLAT
polathasanali@hotmail.com

Rivâyet odur ki Oğuz Han, elli yıl süren bir sefer sonunda Mazenderan, Gürgân, Dihistan, Horasan ve Kuhistan'ı alarak yurduna, Türkistan'ın Ipanç şehri yakınlarındaki Kürtak ve Ortak'a döner. Oğuz Han yurduna vuslatı akabinde doksan bin koç, dokuz yüz kısırak kesilmesini emreder; büyük bir toy yapar. Bu esnada kendisiyle sefere iştirak eden oğulları ava giderler; avda, bir altın yay, üç altın ok bulurlar. Oğullar buldukları bir yay ve üç oku babalarına getirirler: Oğuz Han, yayı üçe kırıp üç büyük oğluna, üç oku da üç küçük oğluna verir. Yay verdiklerini Bozok, ok verdiklerini de Üçok olarak adlandırır. Yay sahibi olanların ordunun sağ kolunu, ok sahibi olanların ise ordunun sol kolunu teşkil etmesini emir buyurur. Yay verdiklerinin mevkii daha üsttedir; zira "yay Padişah gibi hükmeder, ok ise ona tabi bir elçi"dir.

Oğuz Han altın oklardan birini oğlu Kök-Han'a verir; bu münasebetle Kök-Han oğlu Çepni de Üçoklar'dan olur. Bo-

yun adını aldığı atası Oğuz Han oğlu Kök-Han oğlu Çepni'nin manası ise "nerede yagu (düşman) görse savaşı", "cesur", "bahadır" demektir.

Oğuz Han'dan sonra yerine oğlu Kün-Han geçer; Kün-Han'ın hükmü sırasında Irkıl Hoca, "Siz altı oğulun, Tanrı'nın izniyle her birinizin dörder taneden yirmi dört evlâdınız var. Olabilir ki onlar sonradan birbirleriyle çekişirler. Bunun çaresi, her birinin rütbesi, mesleği, adı ve lakabı kararlaşınsın; her birinin bir nişanı tamgası olsun. Bununla bilinip tanınsınlar ve hiçbirinin diğeriyle bir çekişmesi olamasın. Onların evladının da her biri kendi yerini bilsinler. Bunu yapmak devletin devamlılığı ve uruğunuzun iyi nam kazanmasının gereğidir." der.

Irkıl Hoca'nın bu uyarıları Kün-Han tarafından dikkate alınır. Kün-Han büyük bir kurtlay toplar ve netice itibarıyla Kün-Han'ın oluru ile Irkıl Hoca, Bozok ve Üçokların yirmi dört evladının her birine birer lakap verir ve neyin kime ait olduğunun kolayca bilinebilmesi için

(örn: hayvanlara vurulması için) her bir evlada birer **tamga** belirler. Ayrıca hangi hayvanın hangi Oğuz torununun **Ongunu** olacağını da tespit eder. Irkıl Hoca'nın bu çalışması sonucu Üçoklar'dan Kök-Han oğlu Çepni'nin **tamgası**;

Kaşgarlı'ya Göre

Reşideddin'e Göre

Yazıcıoğlu'na Göre

Ebu'l-gazi Bahadır'a Göre

Tamga'nın yanında her bir boyun **ongun**'u da belirlenir. Çepni boyunun **ongun**'u da Hümâ kuşu olur. Hümâ kuşunun cennet ve devlet kuşu olarak adlandırılması da fevkalade önem arz eder. Nitekim Hümâ kuşunun yedi kat gök üzerinde gezindiğine, felek ve burçlarda dolaşarak Hakk'a vasil olduğuna inanılır. Bizim Yunus'un bu minval üzere bir deyişi aşağıdadır:

"Ne erenler gelip geçti
Sular yurdu kaldı göçtü
Pervaz urup Hakk'a uçtu
Hümâ kuşudur kaz değil."

Hümâ/Devlet Kuşu ve mistik motifi

Hümâ kuşu tasavvufta da dervişin ihtiyaç duyduğu himmeti sembolize eder. O yüzden Yunus der ki:

"Devlet erdi ondan bana
Hâcet değil Hümâ kuşu"

Hümâ kuşu, Divân Edebiyatı'nın önemli ismi Baki'nin bir beytinde de şöyle geçmektedir:

"Zülf-i siyâhı sâye-i perr-i Hümâ imiş
İklîm-i hüsnâ anun için pâdişâ imiş"
Siyah zülfü Hümâ kanadının gölgesiymiş.
Güzellik ülkesine onun için padişahmış.

Çepni boyunun **ongun**'u bazı rivayetlerde sungur [(Sunkur-Falco Rusticolus). Doğana benzeyen, yırtıcı, avcı kuş.] olarak geçer. Tuttuğunu koparan bir boy olduğu böylelikle ima edilmiş olur.

Sungur Kuşu (Falco Rusticolus)

İrkil Hoca ayrıca toy ve şölenlerde hangi boyun ülüs'ünün, et payının ne olacağını da belirler: buna göre bir toy yapılacağı zaman iki at kesilerek her bir at on iki parçaya ayrılacaktır. On iki parçaya ayrılan iki attan birisi Bozoklara diğeri ise Üçoklara verilecektir. Çepni, toy ve şölenlerde atın sol karı yağrın [sol kürek kemiğinin bulunduğu kısmı] yiyecektir ki bu kısım etin en değerli kısmıdır. Bir diğər anlatımda da koyunun sol yan başı Çavuldur ve Çepni'ye verilir ve Çepni bunu doğrar.

Anadolu'ya ilk gelen Oğuz boylarından birisi olan Çepniler, Karadeniz başta olmak üzere memleketin her tarafına yayılırlar. Bunlardan bir grup, bizim ele, Çetmi'ye yerleşir... Köyümüzün adının Çetmi olması bizim bu boydan olduğumuzun en açık delilidir.

Yukarıda Çepni boyunun **ongun**'u, **tamga**'sı ve ülüs'ü hakkında kısa bilgiler verildi; bunların bilinmesi, gençler tarafından öğrenilmesi fevkalade önemli. Hümâ kuşunun Çepnilerin **ongun**'u oluşu önemli: devlet kuşu.

Yine Kaşgarlı Mahmud, Resideddin ve Yazıcıoğlu eserlerine göre Çepni boyunun **tamga**'larından bahsedildi. Çepni boyunun mensupları olarak bu **tamga**'ya sahip çıkmamız gerekmektedir. Dolayısıyla **tamga**'yı yaşatmak, sahiplenmek adına önemli adım olarak Çetmililer Vakfının bu **tamga**'yı simge/logo kullanması kararı alınabilir. Böylelikle **kadîm** olanı yaşatma adına soylu bir adım atılmış olur.

KELİMELELER:

Ongun: 1. İlkel toplumlarda topluluğun kendisinden türediği sanılarak kutsal sayılan hayvan, ağaç, rüzgâr vb. doğal nesne veya olay, totem. 2. Arma.

Tamga: Damga, nişan, alâmet.

Urug/uruk: Soy, sülâle, aileler birliği.

Ülûs: Kesilen hayvanın etinden alınan pay.

HAYIRDA YARIŞMAK

insanoğlu bazen hayırda bazen şer de (Müslim ya da gayri Müslim) bir hayat yarışı içerisinde.

Değerli kardeşlerim hayırlı işlerde yarışmak sadece para mal mülk v.s olarak anlaşılmamalıdır. Bilakis insan kendisine, çocuklarına, akrabasına, beldeğine, ülkesine, milletine yani Allahın yarattığı bütün mahlûkata iyilikte bulunarak hayırda yarışmış olabilir. Bir merkebin yükünü hafifletmek, susuz bir köpeğin su ihtiyacını karşılamak bir güvercini kedinin ağzından almak, vatan ve milletin bekası için zevk ve sefayı askıya almak ta iyilikte yarışmaktır. Örnekler çoğalır gider.

Bu konuda Çetmi’de hepimize büyük görevler düşüyor.

İslam dini zekât, sadaka ve infak üzerinde çok durmuştur. Bu konuda Peygamber efendimizin (s.a.v) birçok malumatı ve ibretlik hadiseleri vardır. Bu münasebetle harekete geçmemiz, çalışmamız üretmemiz ve ürettiklerimizden vermemiz gerekiyor ki kardeşlik bilinciyle yeniden hareketli bir toplum olalım.

Beldemizle ilgili üretme me problemlerine dikkat çekmek için Çetmi’nin Sesi dergisinde çok konular yazıldı, yazılmaya da devam ediliyor. Beldemizin problemleri, yapılması gerekenler ile ilgili **Nurettin Özel** ve **Kerim Bozdağ** abilerimiz haklı olarak hayıflandılar birçok öneri yazıları yazdılar. Halkımız da bu yazılara karşı “**tabi yapılması gerekir çok güzel olur**” gibi

Yakup YERLİKAYA

yerlikayayakup@hotmail.com

sözler ile karşılık verdiler. Ama maalesef bir türlü harekete geçilemedi, halk olarak elimizi taşın altına sokamadık ben yapmayayım da başkaları yapsın denilerek topu taca attık. Ne yazık ki başkaları da harekete geçemedi laf ve öğüt olarak kaldı kulaklarda.

Köyümüzden çıkıp şöyle yayalara doğru uzanınca bütün yayalarımızın o verimli toprakların artık ekilmez dikilmez bir konumda olduğunu görüyoruz. Değerli kardeşlerim çalışmak bir ibadettir. Peygamberimiz(s.a.v) buyuruyor ki **"Herhangi bir Müslüman'ın diktiği ağaçtan yenen, çalınan ve alınan her şey, o ağacı diken için sadakadır"** (Müslim. Müsarak. 7)

Değerli kardeşlerim gönül ister ki bu sene baharla beraber bütün yayalarımızı bakliyat çeşidi ekelim her taraf yemyeşil olsun kurtlar, kuşlar bu bakliyatıtan istifade etsinler. Yeniden çalışma ve üretme seferberliği ilan edelim. Bu kapsamda herkese iş düşünüyor. Vakit neme lazım değil bana ve kime lazım anlayışıyla hareket etme vaktidir.

Bu konuyla alakalı bazen gençlerle bir araya gelip konuşuyoruz gençler de çok hevesli bir şeyler yapmak istiyorlar lakin maddi imkânlar onları frenliyor. Bu kapsamda maddi imkânı iyi olan kardeşlerimiz birlik ve beraberliğimizi pekiştirmek, bir nevi üretimde de sürekliliği sağlamak için bu gençlere teşvik etmesi gerekiyor.

Teşvik edilmesi gerekir ki teşvik eden kişinin de hanesine bir şeyler yazılsın.

Çetmi Beldemiz bir aile gibidir. Yaratılanı yaratandan ötürü sevmek, halka hizmetin hakka hizmet olduğu bilinciyle hareket etmek gerekir.

Sözlerimi Peygamberimizin bir Hadis-i Şerifleri ile bitirmek istiyorum: *"Allah'ı Teâlâ, sizin her birinizle tercümansız konuşacaktır. (o gün) insan sağına bakar, önceden yapıp gönderdiğinden başka bir şey görmez soluna bakar, evvelce yaptıklarından başka bir şey görmez. Önüne bakar karşısında ateşten başka bir şey görmez. Şu halde yarım hurma ile bile olsa ateşten korununuz, bunu da bulamayan bari tatlı sözle korunsun."* (Buhari-Müslim)

RAHMET OLA

EMİNE ÖZEL (EMİRGIZI)

Niğmetullah
UÇAR

nigmatullahucar@hotmail.com

Bursa'da vermiştir emanetini
Tüm gönüllerdedir Emine Özel
Kimse bilemezdi tam niyetini
Tam bir bilmecedir Emine Özel

Herkes Emir Ali der babasına
Emirgızı denmiş bu yüzden ona
Dünyadaki keder, şans, anlayana
Bunu bilmektedir Emine Özel

Mollosman Haceli kocası olur
Nurettin, Hüseyin Ahmet oğludur
Kızı Münevver'de rahatlık bulur
Vefakar annedir Emine Özel

Genç yaşta dul kalır çilesi başlar
Üç oğlan bir kıza babalık yapar
Çalışır çabalar ömrünü harcar
Her an işindedir Emine Özel

Çocuklar küçükken yalnız çalıştı
Büyüyen ayrıldı buna alıştı
Torunları vardı tek tek anlaştı
Candan sevmektedir Emine Özel

Saçını süpürge yaptı durmadı
Güzellikler için hayal kurmadı
Haset düşünmedi gönül kırmadı
İslami izdedir Emine Özel

Gençliğinden beri huzur aradı
Topluluk içine pek karışmadı
Hep Allah'ı andı garip yaşadı
Dua etmektedir Emine Özel

Eller iş yaparken dil zikir çeker
Ekinini biçer çiftini eker
Üzümü kaynatır tomata söker
Şükür demektedir Emine Özel

Sığındıya gider bahçeyi eker
Yellibelde ekin gahrını çeker
Gaynarpınarda da günleri geçer
Olukönünder Emine Özel

Bir geliri yoktu geçimi dardı
Tarladan kaldırır onu satardı
Çalışmak isteyen bir yanı vardı
Meşguliyettir Emine Özel

Evinden ayrılmaz yalnız yaşardı
Ahırla uğraşır dama bakardı
Tarlaya bahçeye dağa koşardı
Hemen her yerdedir Emine Özel

Çetmide yetişmiş ulu bir çınar
Eşini düşünür yüreği yanar
Geçmiş günlerini özlemle anar
Ahlaktır töredir Emine Özel

İnsan doğar, büyür azık hazırlar
Öbür dünya için bir çabası var
Bazısı unuttur dünyaya dalar
Nefsi itmektedir Emine Özel

İyi geçinirdi komşularıyla
Pek ilgilenmezdi dedikoduyla
Hatırlanacaktır anılarıyla
Zikir çekmektedir Emine Özel

Çetmi'de yaşarken dertler bulunca
Kızı götürmüştür hasta olunca
Bursa'da gönlüne özlem dolunca
Kederlenmektedir Emine Özel

Yaş ilerlemiştir beden yorulur
Dermanı olmayan derde tutulur
Hastanede nasıl huzuru bulur
Çünkü gurbettir Emine Özel

Bursa'da yatarken yoğun bakımda
Oğlu yanındadır on dört kasımda
Onu hatırladım dünler aklımda
Sessiz sedyededir Emine Özel

On altı kasımda canını verir
Yaşadığı yere gömülsün denir
Tabutun içinde köyüne gelir
Kendi evindedir Emine Özel

Öğle namazından sonra gömülür
Toprağa verilir hesap görülür
Aramızda yoktur bitmiştir ömür
Cansız, köyündedir Emine Özel

O hazırlıklıydı hesap anına
Dualar, zikirler aldı yanına
Onlarla çıkacak hak divanına
Özlenen yerdedir Emine Özel

Niğmetullah yazdı anlamasa da
Kederleri tattı, yandı burada
İnşallah çok mutlu olur orada
Şimdi makberdedir Emine Özel

Kerim BOZDAĞ

kerim.bozdag@gmail.com

BABAMIN DUASI

Bugün 02 Şubat 2012. Rahmetli babamın bundan tam kırk beş yıl önce yazdığı dua metni ile yeni karşılaştım. Tabi bulunuş hikayesi ayrı mesele, ama babamın duası ile baş başa kalmak ve okunduğu mekanda onu dinlemek, tarifi mümkün olmayan duygularla donanmamıza vesile oldu.

Vefatından şu kadar sene sonra bıraktığı yazı ile biz evlatlarına hala doğru yolu göstermeye devam ediyordu..

Bu dua, işçi olarak giderek çalıştığı Fransa'da kaleme alınmıştı. Biz beş kardeş o tarihte En büyüğümüz olan ablam 12 yaşında, küçüğümüz Ahmet 4 yaşındaydı.

Babamın o zamanki hal ve temennilerini yansıtmaları açısından önemli bu dua metnini aynen yayınlayarak, Çetmi'nin Sesi okuyucuları ile paylaşırken, bütün geçmişimizi rahmetle anıyor rabbimizden bizi onlara layık evlatlar gibi davranmaya sevk etmesini diliyoruz....

"Bismillahirrahmanirrahim.

Allah büyüktür. Ondan büyük ve yaratıcı yoktur. Ve olmaz da. Muhammed Aleyhisselam O'nun en sevgili kulu ve hak peygamberi. Ben de onun ümmeti olduğum için çok mutluyum. Allah'a binlerce şükürler olsun.

Ya rabbi, ben günahkar bir kulum. Sen affedici ve bağışlayıcısın. Benim günahlarımı af ve mağfiret et... ya rabbi. Beni el içinde rezil etme. Rızkımı bol ver.

Sana ibadet yapabilmem için ömrümü uzat ve memleketimde beni bekleyen yavrularına kavuştur.

Ya rabbi, ben anca sana sığınır ve sana güvenirim. Benim senden başka güvenecek kimsem yoktur. Beni nar-ı cehenneminden uzak kıl. Sevgili kulun Hazreti Muhammed Mustafa'nın sancağı altında Cennetine kabul eylediğin kullarından eyle.

Beni her zaman iyiliğe götür, kötü yollara sevk etme. Çocuklarıma daima iyi yolu göster. Onları da kötü yollardan koru. Anne ve babamın günahlarını af eyle. Onlara kabir azabı çekirtme. Onları da Cennet-i alaya kabul eylediğin kullarından eyle.

Yurdumu ve milletimi düşmanlardan koru.

Türk milletini ve ordusunu her zaman muzaffer kıl ya rabbi!... Amin, Amin, Amin.

01.08.1971
Gece saat 9.10

Ahmet Bozdağ

Yeni Mahalle Muhtarı Ali Yerlikaya

Hüseyin Alp Özel

Taşkent ilçemize bağlı olan merkez Çetmi Mahallesi MART 2016 tarihinde yapılan seçim sonucu iki mahalleye bölünmüştür. Çetmi Çömeşpınar Mahallesi muhtarlığına halen Sn. Mehmet Seçen devam etmektedir.

Yapılan seçim sonucu Yeni Mahalle Muhtarımız Sn. ALİ YERLİKAYA olmuş ve görevine başlamıştır. Çetmi ve Çetmililer bilirler ki, eski muhtarlarımızdan rahmetli EBİŞ ALİ (YERLİKAYA) beldemizde uzun yıllar muhtarlık yapmış ve güzel hizmetlerde bulunmuştur. Daha sonra köyümüz kasaba statüsüne geçince bu sefer oğul Yusuf Yerlikaya Çetmi'nin 4. Belediye başkanı olarak hizmete talip olmuştur.

Yusuf YERLİKAYA'nın başkanlık dönemleri Türkiye'nin Merhum Turgut Özal'ı yıllarca rastlamaktadır. Cumhuriyetten buyana ihmal edilen Anadolu coğrafyasının karış karış hizmetle tanıştığı "ADAM" hesabına alındığı yıllardır. Dönemin yöre milletvekillerinin duyarlı ve milliyetçi duruşları sayesinde aslında ÇETMİ ve yakın beldeler milad niteliğinde hizmetlere gark olmuştur. Enerji, haberleşme, eğitim, tarım, altyapı, içme - sulama suyu ve özellikle yaylalarımıza bizi ulaştıran yollar o dönemin eserleridir. Değerli büyüğümüz sn. Yusuf YERLİKAYA'ya ve "O" dönemin görevli personeline bütün hizmetlerinden dolayı te-

şekkür eder sağlık ve huzur diliyorum. Allah ömürlerini bereketlendirsın.

Dededen, babadan sonra ÇETMİ'ye hizmete talip olan Ali YERLİKAYA 1971'de Çetmi'de doğdu. İlkokulu köyde, ortaokulu Çetmi, Balcılar ve Hadim'de okudu. Ortaokuldan sonra lise tahsilini Hadim'de tamamladı. Daha sonra 1992 yılında belediyenin memurluk sınavını kazanarak altı ay süreyle belediye içerisinde zabıta memurluğu görevinde bulundu. Memurluk görevinden kişisel nedenlerle ayrılarak serbest ticarete atıldı. Uzun yıllar halı imalat ve alım-satım işiyle uğraştı. Eğer bu şekilde bu meslek devam ettirilebilseydi. O zaman Çetmi, belki de GEREDİ, LADİK, MİLAS gibi halıcılık merkezlerinden biri olabilirdi.

2005 yılından itibaren Çetmi'de toptan gıda, tüp gaz, meyvecilik ve bakkaliye işiyle meşgul olan Ali Yerlikaya muhtarlık görevinin yanında ticari faaliyetlerine, vatandaşın ihtiyaçlarını karşılamaya devam etmektedir.

Kendisiyle yaptığımız görüşmede; amacının Çetmi'ye ve Çetmili'ye hizmet etmek olduğunu belirten Yeni Mahalle Muhtarımız ALİ Yerlikaya kendisine güvenerek teşvik eden, destekleyen herkese ve bütün Çetmili hemşerilerimize teşekkürlerini sunmaktadır.

Bizde ÇETMİLİLER VAKFI ve ÇETMİNİN SESİ Dergisi olarak; Ali kardeşimizi tebrik eder Muhtarlık görevinin beldemize, yöremize hayırlı uğurlu olmasını temenni ederiz.

*Başlarım; Her zaman Er-Rahman, Er-Rahim adıyla,
Söylerim adını en büyük, en derin saygıyla.*

ALLAH ve DİĞER İSİMLERİ

Ec. Ali İNAN

Kur'an **ALLAH** (cc) sözüdür, onda bir eksiklik, yanlışlık, şüphe, kusur vb. asla düşünülemez. Bu kitap bize "**YARATAN**"dan nasıl bir hitapla, hangi kelimelerle söz etmemiz gerektiğini açıkça bildirmiştir...

En sık ve en derin duygularla "**YARATAN**"ımıza **ALLAH** deriz Kur'an-ı Kerimde **ALLAH** kelimesi ile aynı eş anlamda ve aynı kudsiyette olan diğer kelimelere de yer verilmiştir.

Bunlara Arap dilinde "**ESMA-ÜL HÜSNA**" denir. Bu isim tamamlaması ile ortaya konan isimler başka dillere çevrilemeyen

"**ALLAH'A ÖZEL**" isimlerdir, asla bir insana ve başka bir şeye bir makama verilemez. Bu nedenle yazılışları farklıdır. Eğer eş anlamda **ALLAH** ismi yerine yazılacak ve söylenecekse, Er., El., Es., En., Eş., gibi özelliğini belirleyen ön takılar alır. Birkaç örnek verelim:

Er-Rahman,
Er-Rahim,

El-Aziz,
El-Kerim,
Es-Samed,
Es-Selam,
En-Nuur,
En-Nafi,
Eş-Şehid
Eş-Şekur... ve diğerleri...

Bunlardan biri bir insana isim olarak verilirse ön takı kullanılamaz. Örneğin, bir insana Rahim, Aziz ismi verilebilir,

Fakat Er-rahim, El-aziz ismi verilemez.

Keza Nur ismi En-Nur şeklinde insana verilemez.

Birçok yazarımız Esmâ-ül Hüsna ile ilgilenirken ALLAH'a mahsus bu isimlerin özel yazım tarzına dikkat etmemektedirler. Tüm "**GÜZEL İSİMLER ALLAH'ındır**" sözü ile insanlara zaten bir uyarı, bir hatırlatma yapılmıştır.

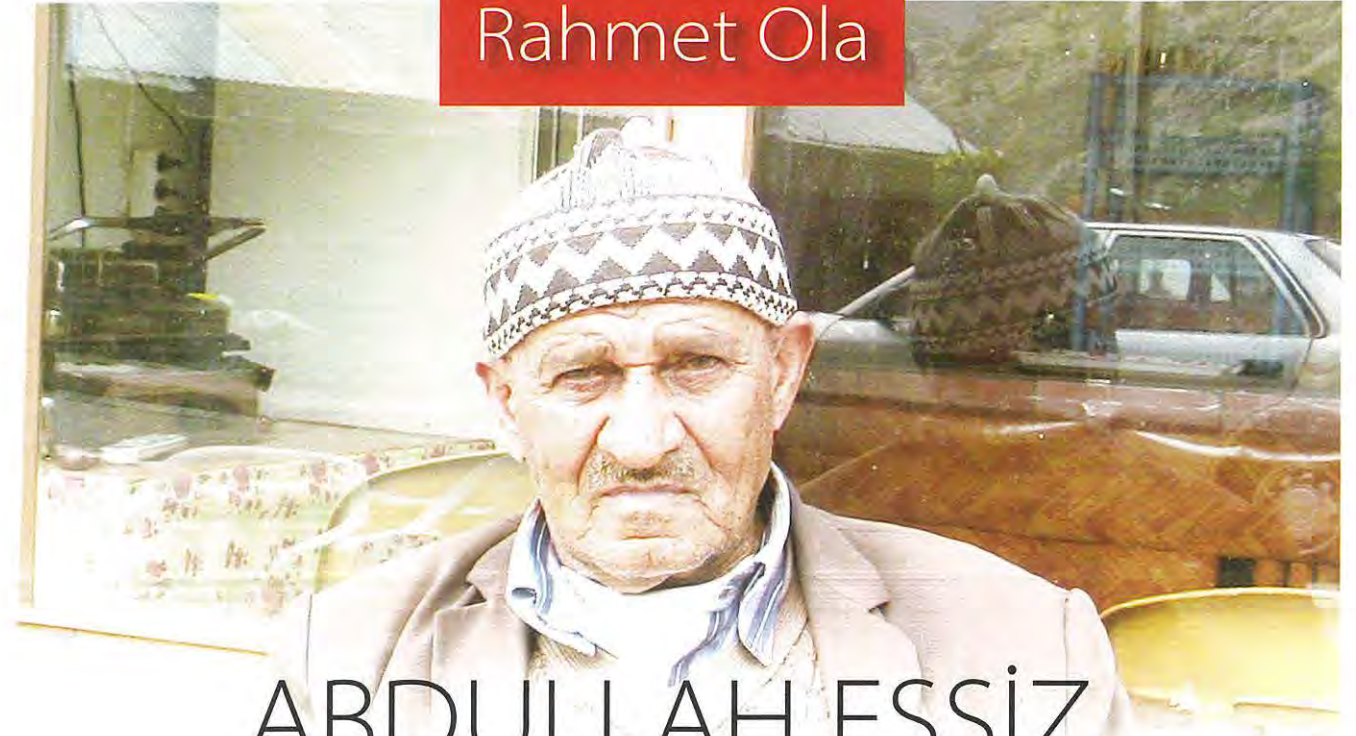
Kur'an bunu böyle açıklar. Aslında insanüstü bir kudreti gücü, rütbeyi, makamı, veya

yoktan var ediciliği çağrıştıran isimler kelimeler yalnız **ALLAH'a** atfedilmeli ki şirkten uzak kalabilelim..

Kuran'da geçen isimler, bir kısmı mastar da olsa **ALLAH'ın** güzel, kudsi, muhteşem, en derin anlamlı kelimeler olarak seçilmişlerdir. Sayıları belli amma kuran sayı vermemiştir. Kolay bellensin diye **99** sayısı çok yaygın kullanılmaktadır. Allah'ın varlığı, sayıya, sınırlanmaya, tarrife bağlanamaz, gereği de yok..

Biz insanların nefes alışı Allah'ın yarattığı oksijenin her saniye varlığı ile mümkün olur. Buradaki kudret onun Varlığının bir başka delilidir. Bunu "**El-Kayyum**" ismi ile bir nebze anlatmaya çalışıyoruz... yetmese bile...

Yeteneklerimizi tam yerinde ve etkili biçimde kullanmak istersek "**ESMAÜL-HÜSNA**" her zaman her yerde bizimle beraberdir. Hiç şüpheniz olmasın; yeter ki inanç ve iyi niyet olsun.. Hoşça kalın.

ABDULLAH EŞSİZ (ŞEKİR ABDULLAH)

Niğmetullah UÇAR

Eşi vefat etti garip kalmıştı
Yalnız yaşamaya çok zor alıştı
Hayat yükü ağır mahzunlaşmıştı
Bir garip gezerdi Abdullah Eşsiz

Vadesi dolunca göçtü dünyadan
Muradına erdi Abdullah Eşsiz
Nasıl olduğunu anlayamadan
Tatlı canı verdi Abdullah Eşsiz

Çocuklar büyüdü evlendirmişti
Rahat edeceğim artık demişti
Bir plan yaparak karar vermişti
Huzuru seçerdi Abdullah Eşsiz

Yazın kızındadır kışın oğlunda
Bakımı iyidir her şey yolunda
Fakat yalnızlığı onun aklında
Canından bezerdi Abdullah Eşsiz

Seksen yedi sene ömür yaşadı
Dünyalık işlerle huzur aradı
Kulluğu anladı amel yolladı
Hep sabır ederdi Abdullah Eşsiz

Büyük kız Fadime eşi Bekir'dir
Şerfe Mustafa'da yanına gelir
Küçük kızı Ayşe gurbetlerdedir
Onları özlerdi Abdullah Eşsiz

Cumartesi akşam abdest alıyor
Kalbi sıkışıyor can daralıyor
Yere yuvarlanıp öyle kalıyor
Başım döner derdi Abdullah Eşsiz

İşçilik yaparak bir ömür geçti
Tarlasını ekti mahsulü biçti
Havayı soludu suyunu içti
Dağlarda gezerdi Abdullah Eşsiz

Büyük oğlu Mehmet köyde yanında
Bir oğlu boğuldu çetmi çayında
Diğer oğlu öldü gençlik çağında
Anıp ah çekerti Abdullah Eşsiz

Ölüm haberini verir tabibi
Kalp krizi denir gerçekmiş gibi
Böbrek yetmezliği sanki sebebi
Gülerek can verdi Abdullah Eşsiz

Yazın Çetmi'dedir işini yapar
Kışın Antalya'da kuyular kazar
Sebebe yapışır rızkını arar
Allahtan isterdi Abdullah Eşsiz

Hasan ile Veysel vefat etmiştir
Onların yokluğu acı vermiştir
Ağlamış üzülmüş sabır etmiştir
Hüzünlü gezerdi Abdullah Eşsiz

Vadesi dolunca ecel geliyor
Konya'da zamanı sona eriyor
Ruhunu Rahman'a teslim ediyor
Bu günü özlerdi Abdullah Eşsiz

Garip dolaşırdı yaylada köyde
Hayır vardır derdi olan her şeyde
Farklı haslet vardır her bir bireyde
Bir başka gülerdi Abdullah Eşsiz

Torunlarının da çocukları var
Onlarla olunca mutluluk duyar
Evinde yalnızdır hayale dalar
Geçmişini özlerdi Abdullah Eşsiz

Çetmi mezarlığı en son duraktır
Bedeni orada hep kalacaktır
Sevdikleri dua yollayacaktır
Bizlerden beklerdi Abdullah Eşsiz

Kızını gurbete genç kızken verdi
Damadım iyidir memnunum derdi
Antalya'ya gelir torun severdi
Köyüne dönerdi Abdullah Eşsiz

Dal Hüseyin kızı Ayşe'ydi eşi
Kederlendirmişti vefat edişi
Onu çok üzmüştür koyup gidişi
Can yoldaşım derdi Abdullah Eşsiz

Öteler buradan daha güzel ki
Yaratan elinden yapışır belki
Kimsesiz olanlar yalnız değil ki
Medet ya Rab derdi Abdullah Eşsiz

Ramazan YERLİKAYA

yenlikaya1993@gmail.com

A Sosyal Müslüman

insan övgülerle değil yapıcı eleştirilerle kendisini yetiştirebilir ve bu eleştiriler ile kendisine çekidüzen verebilir. Bu anlayıştan yola çıkarak gündelik hayatta hepimizin yaşadığı ama fark etmediği basit, fakat derin etkiler bırakan bir takım hususlar üzerine değineceğim. Bir şeylerin değişmesi için tabiri caizse biraz da ete süte dokunağız ve dilsiz şeytan olmamak için ister istemez bir kesim toplulukların moralini bozacağız.

Müslümanlar üzerinde bitmek bilmeyen oyunların bir diğeri olan **"ılımlı Müslümanlık"** Nedir bu ılımlı Müslümanlık? İslam da meşru olmayan, hoş görülmeleyen bir olayın insanlar tarafından yapılması ve diğer insanların bu hadiseyi sıradan bir olay gibi karşılaması, özetle, İslam'ın emir ve yasaklarına

uymaya çalışan bir fert değil, İslam'ı kendi görüş ve düşüncelerine endekslemeye çalışan bir topluluğun ortaya çıkmasıdır. Bu tip Müslümanlığın en önemli yardımcısı da sosyal âlemdir. Bu kapsamda sosyal âleme ne yazık ki diren(e)meyen, bu yapıyı kontrol altına al(a)mayan bir topluluk ile karşı karşıyayız.

Büyüklerimiz daha iyi bilir, 1960'lar da köylerden Almaya, Fransa ve birçok dış ülkelere giden gurbetçilere karşı, cahil diye tabir edilen ama şahsım adına bu söze hiçbir zaman katılmadığım köylü halk, dışarıdan gelen tatilcilere karşı "A sosyetik" derlerdi. Yani aslında gittiği yabancı ülkelerde belki hamallık yapan, belki yaştırtısı köylü halktan daha vahim durumda olan, lakin köylerine geldikleri zaman gerek giyim kuşamlarıyla, gerekse köylü

halkı aşağılayıcı tavırlarıyla biraz da mizacı üslup ile köylüler gurbetçilere karşı böyle bir söz yakıştırmaları yaparlardı. Bu sözden etkilenerek ben de bu yazımda bir grup kisve için **"A Sosyal Müslüman"** tabirini kullandım.

A- Sosyal Müslümanlar, gerek Sosyal âlemlerde, gerekse gerçek âlemde (Allahı sayılarını azaltsın) ne kadar da çoğaldı. Cumadan cumaya camiye uğrayan ama sadece Cuma namazını kılan ve toplu Cuma mesajlarını da ihmal etmeyenlerdir. Oruç tutmayan lakin bayram namazını kaçırmayan ve bayramı en güzel şekilde kutlayanlardır. Mübarek Kandillerde de akıllı telefonlarıyla anlam yüklü mesajlar atan ama mesajına cevaben **"bu gece hangi kandil"** diye sual etsen kendisi de bilmeyip internetten bakarak cevap verenlerdir.

Tartışmaya giremezsin bu Müslümanlarla konuyla alakalı pratik internetten ayet ve hadisleri indirir ve cevabını verirler. Hayatında bir kez dahi Kuran-ı Kerim meal'i okumayan bu Müslümanlar ile yüz yüze münakaşaya girildiği zaman **"en önemli iki hadis kitap'ı söyle"** desen söyleyemeyen ama Beşiktaş'ın ilk on bir kadrosunu kesintisiz sayabilen bir Müslümanlıktır. Her konuda bilgisi vardır bu Müslümanların. Müthiş tartışmaya girerler, oturduğu yerden her cemaate laf atarlar, vakıf faaliyetlerinin içeriğine bakmaksızın aleyhte konuşurlar. Kısaca İslam'ı sadece Cuma namazları, bayramlar ve kandiller ile sınırlandırmaya çalışırlar.

Ne değişti de vurdumduymaz bir hale geldik. ılımlı müslümanlık kapsamında ülkemiz de bir şeyler değişmiyor mu? Bence bir şeylerler değişiyor. Mesela eski otoriter babalar kalmadı. Anneler de evlatlarına karşı arkadaş gibi oldu zaten, yani evlatla anne baba korkusu kalmadı. Basit bir örnekle kızlarımızın, bacılarımızın mahremiyet abidesi olduğu bilindiği halde gecenin bir vakti, türbanlı pardösülü kızımızın Ramazan eğlenceleri kapsamında konserde en ön safta yer almasının bir izahı var mıdır? 'saf demişken teravih vakti cami safları değil konser safları diyorum...

Facebookta İslam'ı sayfalar da da aktif olan bu tesettürlü bayanlar orda A sosyal erkeklerin paylaşımlarına gayet medeni bir şekilde yorum yapabilmeleri, erkeklerin fotoğraflarını beğenebilmeleri ve az muhabbet kurduğu karşı cinsle şakalaşabilmeleri de mi normal bir olay. Ya da tesettürüne dikkat eden bir kızın facebook ta beş

bin arkadaşının olması da mı normal? Lütfen açıkla mısınız, ben mi abartıyorum yoksa normal bir olay mıdır?

Bence İslam bu kadar da ılımlı değil, ılımlı olmaz olamaz da. Düzeltilmeye çalışıldığında en temelden başlanılması gerekir. Sözde bir bayanın facebook'a fotoğraf koyması, İslam'ı sayfalarda karşı cinsle İslami tartışmalara girmesi ne derece doğru? Bu rahatsız edici olayların önüne bir nebze geçmek için anne babanın soysal âlemi kullanmaları gerekir. Kullanmaları gerekir ki evlatlar bu kadar rahat hareket ed(e)mesin.

Çeşitli vakıflarda koşturan bir topluluk ta var ki içi boş bir topluluk. Değerli kardeşlerim Allah-u Teâlâ "Biz insanı en mükemmel şekilde yarattık^(Tin-4)" diyor. Ne demek mükemmel olmak? Kendisine hangi vakfın fayda sağlayacağını, hangi vakfın kendisini kullandığını bilecek. Sözde yemek duasını bile öğretmemiş bir vakfın insanı nasıl ola ki Kuran-ı Kerim i okuyan, peygamberimiz (s.a.v.) yaşantısı doğrultusunda bir gençlik hedefi kurmayı planlıyor. Kuran-ı Kerimi okumasını dahi bilmeyen vakıf gençlerinin iyi bir gençlik planı kurmaları ne derece inandırıcı.

Gecenin ilerleyen saatlerinde sabahlara kadar adil düzen kurmak için münakaşaya giren vakıf gençlerinin sabah namazlarını kılmadan yatmaları, ehemmiyetine binaen İslam'ın direği diye isimlendirdiği namazı kılmazlarken iyi bir devlet düzeni kurmaları ne derece inandırıcı bir hedef? Kişinin rektefeye önce kendisinden başlaması gerekmiyor mu?

Teknik olarak bi kopukluk var hayatımızda çelişkiler ile yaşıyoruz. Ortama göre hareket

eden vitrin adamları olmuşuz. Sözde Türkmen dağındaki katliamların ilk günleri hep birlikte tepki gösterdik, kınadık ve kendi görüşümüz ya da liderlerin görüşüyle sosyal âlemi inlettik. Lakin bi kaç gün geçmeden yediğimiz yemekleri, gezdiğimiz yerleri gülücükler ile birlikte sosyal âleme attık.

Maneviyattan ahlaksızlığa doğru gidilen bir süreç var toplumumuzda. Önce maneviyatımızı, sonra ilmimizi, ilerleyen süreçte ahlakımızı alma planındalar. Kim bu bizim ahlakımız üzerine oynayanlar diye sorarsanız? Bizleri Çanakkale de, kurtuluş savaşında yenemeyen **"Biz Türk askerleriyle değil aksakallılarla savaştık"** diyenler. Bizleri top ve tüfekte yenemeyeceklerini kabul ettiler. O halde ikinci hamle olarak biz Müslümanları önce maneviyatsız, sonra şuursuz ve ilerleyen dönemde ahlaksız bir nesil yetiştirerek galip gelme planındalar. Allah oyunbozanların en hayırlısıdır.

Kendimize çeki düzen verelim ve öz çekimden çok öz eleştiriye ehemmiyet verelim. Aynanın karşısına geçelim ve soralım kendimize Ben kimim, Allah'ın emir ve yasaklarına karşı benim itaatim ne seviyede, beşeri ya da ahiri ilmim ne oranda, Bu zamana kadar insanlara ne gibi bir faydam oldu. Kendi görüş ve düşüncelerim ile mi hareket ediyorum yoksa kalıba mı girdim, Dünyaya ne için gönderildim ne işle meşgulüm, 20 dakika sonra öbür dünyaya irtihal edeceğimi bilsem Allahın huzuruna gönül rahatlığıyla çıkabilecek miyim? Gönül rahatlığıyla huzura çıkmayı nasip etsin Allah bizlere...

Allaha emanet olunuz.

Kerim Üre'yi tanıyalım

Antalya Pastacılar Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı hemşerimiz Kerim Üre oldu. Kerim Üre'yi tanıyalım. 1971 Yılında Konya Taşkent Çetmi'de doğdu. İlkokulu Çetmi'de bitirdikten sonra 1984 yılında Antalya'ya geldi. Burada pastacılık ustalığını öğrenip 1989 yılında kendi işyerini açtı. 1993 yılında Gülay hanımla evlendi. Bu evliliğinden 3 kızı var. Halen Antalya'da kendine ait "**SİĞİNDİ**" ünvanıyla faaliyet gösteren işyerine

ilaveten "**TEKTAT**" ismiyle faaliyet gösteren ortak bir işletmesi daha bulunmaktadır.

Kendisi ile görüştüğümüz Kerim Üre, "Mesleğim gereği pastacılar odası üyesi iken, 1994 yılında Yönetim Kurulu üyeliğine seçildim. Yönetim Kurulunun 5 Nisan 2016 tarihinde oybirliğiyle aldığı kararla Oda Başkanı oldum.

Gayemiz meslektaşlarımıza hizmet ederken halkımıza en iyi mamulleri sunmak noktasında gayret sarf eden esnafı-

mıza sahip çıkmaktır." dedi.

Kerim Üre, aynı zamanda, Antalya'da Konyalılar Derneği Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısıdır. Kepez Esnaf Kredi ve Ke-falet Kooperatifinde de 15 yıldır Denetim Kurulunda görevi devam etmektedir.

Biz de; hemşerimiz Kerim Üre kardeşimize **ÇETMİLİLER VAKFI ve ÇETMİNİN SESİ** dergisi olarak yeni görevinde hayırlı hizmetler ve üstün başarılar dileriz.

DABAKLIK

Kerim Bozdağ

Cocukluğumuzun geçtiği en güzel mekanların biricik adresi yaylalardır. Sınırlı sayıdaki oba sakinleri ile birlikte Dabaklık'ı anlatmak mümkün mü bilemiyorum. Rahmetli Softa dayımız vardı. Hanımı Bolaylı gelince ile birlikte fakru zaruret içinde yılmadan mücadele edendi. Öfkesi, çilesi, emeği, ekmeği, aşı her bir şeyi onun çektiği çilelerleden bir demetti sanki. Bolaylı gelincenin her daim ağzından çıkardığı kelimeler hüznü yüklü nağmeler olarak dökülürdü dudaklarından...

Sarı çiçeklerin, sümbül ve navrızların birbiri ile yarıştığı bereketli topraklar... **Çiğdem ile kırtalak** yediğimiz, sütlü yemlik ile selem gatmeri tattığımız, mantarını yediğimiz, harmanlarında cıngıllak ile oynadığımız,

meydan ateşleriyle eğlendiğimiz yaylalar...

Odun eylemek, harman depmek, kıran gazmak, kelle toplamak, düğene binmek, davar sağlamak, yayık yaymak, ellik ile ekin biçmek, koyun kuzu melmeleri arasında ilki sağlamak, çelkilerden saliverilen malları gütmek... Köye gecenin zifiri karanlığında saman buğday odun çekmeye gitmek, dönüşte katıra eşeğe binerek yolculuk yapmanın adıdır yaylalar...

Şu kepirde gördüğün yılan, şurada bulduğun keklik yuvasının yumurtaları, falan yerden topladığın mantarlar, etrafta görmenle birlikte birden bire nereye kaçtığını anlayamadığın keklik palazlarının mekanıdır yaylalar...

Bir tarafta nohut ekilmiş, diğer taraf mercimek, arpa ile donanmış... Ekin iyi ise buğday

saman dolmuş taşmış bereketlenmiştir haneler. Gerekirse deve katarları tutularak deve görmenin heyecanını yaşamaktır yaylalar...

"Ayağı babışlı canavar"ı orada görmüşüm. Tabi nasıl gördüğümü rahmetli ebem **Döşü Havva'sı** yıllar sonra bana anlatıncaya kadar bu hikayeyi bilmiyordum. Meğersem ben küçücük bir çocukken ona heyecanla; **"ay ebe ay ebe... Ayağı babışlı bir canavar gördüm!"** demişim. O **"nerede oğlum nereye gitti"** demiş. **"Şu tarafa doğru kaçtı"** demişim...

Dabaklık isminden de anlaşılacağı üzere dabakları bol olan bir mekan. Yerin hemen altında, topraktan aşağılarda kalınlığı değişse de tabakalar halinde düz taşlar bulunur. Ondan sebep her halde **"DABAKLIK"** denmiştir adına.

Kuzeyinde yanık güney bütün görkemiyle uzar gider. Oranın ardıc ağaçları öylesine muhteşemmiş ki... Her biri belki asırlarca oralarda dimdik kalmışlar... Ama, kışlık odun ihtiyacını karşılamak maksadıyla kesilmiş eyleneşmişler.

Hiç unutmam, rahmetli Ali İhsan kılışlı, "Biz bir zaman bir ardıc ağacı kesmiştik. Ağacı dinamitle yarıdık. O kadar büyüki üç sene odununu çekti." demişti.

O zamanlarda yaşayan kimi gençlerin yanışını seyretmek gayesiyle bu devasa ağaçlardan bazılarını geceleri yakarak seyrettikleri de anlatılır. Şimdi Yanıkgüney nerdeyse bomboş bir mekân. Hâlbuki bizim çocukluk zamanlarımızda dukguk sesleri ve kurt ulumaları eksik olmazdı. Oralara gittiğimiz zamanlarda ottan geçilmezdi.

Dabaklık, Alatalıların yaylası ile sınırımızda yer alır. Güneyinde **Kösürelilik** yaylamız bulunur.

Hemen batısında **Musa Gölü** vardır. Kıracın birbiri ile paralel giden kavisli belenlerini buralardan seyretmek bir bir başka güzeldir.

İsmail'in Memişgil'in yeri Musa Gölü ile Dabaklık arasındadır. Harmanın başındaki ev onlarıdır. Evin ve harmanın yanında devasa bir çukur var. Orası aynı zamanda sığırlarını ve davarlarını kattıkları mandıra vazifesi görüyor.

Tepelerde tek tük görünen ardıc ağaçlarının gölgesi muhteşemdir. Diplerindeki pürenlerin enfes kokusu vardır. Ekin salısı, oba gücü zamanı ve harman hasat esnasında her daim yaylalar güzeldir. Hele evler... Onlar bir başka alem. Dört tarafı taş duvarlarla örülü, üstü pardılarla kaplı ve tek kapılı, bütün ailenin içinde yaşadığı mekanlar. Bir köşede ocak vardır. Hem ısınmak hem yemek pişirmek için kullanılır. Sütler orada kaynatılır, bitti, kömbe,

tomata ve yağlı ümme ve dahası ekmek o ocakta saç üstünde pişer...

Güya biz **Dabaklık**'ı anlatıyorduk nerelere daldık. Dabaklığın bir tarafı kepirlerle doludur. O kepirlerden birinde karlık vardır. Yazın en sıcak zamanlarında her daim kar bulunurdu. Her ne hikmetse bu karlıkta her varışımızda kedigözü gibi gözleri olan bir kuş görürdük.

Dabaklık sakinleri; **Topal Hasanın Ahmet** (babam), **Topal Hasanın Hüseyin** (emmim), Softa, (rahmetli Ebemin kardeşi), **Molla Bakıların Mehmet** (Halamgil), **Döşü Havva** (Ebem'gil), zaman zaman Galeyci Hüseyin ve **Kuru Mustafa** rahmetlilerden oluşurdu. Şimdi bu dağlara ve bu yuvaya sahip çıkan biricik emmim **Hüseyin Bozdağ** ve **Fadime gelincem** var. Onlar da olmasa bu dağlar yalnız, bu dağlar ıssız ve bu dağlar tamamen sessizliğe bürünecek!

Yaylalarımıza sahip çıkmalı, harmanları ve evleri yapılış gayesine uygun bir şekilde imar edilerek koruma altına alınmalı. Zaman buldukça bu münbit topraklar ziyaret edilmeli. Çiçeklerini görmeli, havasını koklamalı.

Yaylalarımız bizi terk etmiyor, biz onlardan uzaklaşıyoruz. Oralar hep bizi bekler. Uzaklaştıkça kaybolup gidiyoruz... Şehirlerin kirli atmosferinde gürültüler arasında kaybolup gidiyoruz.

Bu gidiş nereye?

Bilen beri gelsin vesselam.

ÇOCUKÇA

Ali Tuğrul Akkoca

Y	S	L	B	L	R	F	D	T	E	R	X	C	G	M
S	R	O	Ş	L	G	E	I	T	O	M	A	N	A	C
H	M	A	L	E	E	Ü	L	X	Z	H	J	T	N	I
R	R	H	L	A	K	R	C	K	Y	H	S	M	N	Z
M	E	R	R	Ş	K	İ	E	C	E	C	O	A	Z	I
P	D	L	E	H	U	L	R	L	Ü	L	O	Y	Z	G
R	H	N	L	L	U	V	A	L	K	K	İ	V	Z	R
E	V	V	X	İ	R	T	A	R	E	E	G	Ç	C	İ
L	N	W	Q	V	B	İ	A	Ç	Z	R	B	İ	P	M
T	K	D	N	X	Z	M	Z	P	A	E	M	Y	L	E
İ	Y	E	U	O	G	Z	E	İ	P	K	U	İ	E	N
R	U	T	E	B	İ	G	X	K	G	İ	P	X	E	Z
E	R	A	L	P	İ	T	A	H	J	V	D	N	N	D
C	İ	Q	İ	L	A	G	V	A	G	P	U	İ	U	D
R	E	R	E	S	İ	L	L	E	R	G	V	H	K	O

MERHABA DEĞERLİ HEMŞEHRİLERİMİZ
YEPYENİ BİR BULMACA İLE DAHA
KARŞINIZDAYIZ. BU BULMACAMIZDA
SİZLERE KÖYÜMÜZDEKİ BAZI LAKAP AİLE
VE SÜLALELERİN İSİMLERİNİ BULMANIZI
İSTİYORUZ. HAYDİ KOLAY GELSİN.

ÇAVUŞLAR

SOLAKLAR

ZEYBEKLER

GÜCCÜKGİL

ÇİLEKLER

HATİPLAR

KEMBİLLER

TAPPIDIK

GAVGALI

GİZİRLER

ERESİLLER

TOMANA

CERİTLER

EMİRGİZİ

ŞEKİRLER

NE KADAR FAKİR OLDUĞUMUZU ANLADIM

Bir gün çok zengin bir baba ailesini, özellikle de oğlunu kırsal kesime bir köye götürdü. Bu yolculuğun tek amacı vardı, insanların ne kadar fakir olabileceğini oğluna göstermek. Çok fakir bir ailenin çiftliğinde bir kaç gün geçirdiler. Şehre dönerken baba oğluna sordu:

"Yolculuğumuzu nasıl buldun?"

"Çok güzeldi babacığım!" diye cevap verdi oğlu.

"İnsanların ne kadar fakir olabileceğini gördün mü?"

"Evet."

"Peki ne öğrendin?"

"Şunu gördüm" dedi oğlu. "Bizim evde bir köpeğimiz, onların dört köpeği var. Bizim evde bahçenin yarısına kadar gelen bir havuzumuz, onların kilometrelerce uzunluğunda dere-leri var. Bizim bahçede ithal lambalarımız, onların yı ldızları var. Bizim görüş alanımız ön havluya kadar, onlarsa bütün bir ufku görüyorlar." Ufaklık konuşurken, babası şaşkınlıktan tek kelime bile edemedi. Ve çocuk ekledi:

"Ne kadar fakir olduğumuzu gösterdiğin için, teşekkür ederim babacığım!"

Merhaba sevgili arkadaşlar, bu bulmacayı sizler için Karaman'dan Ahmet Taha AKKOCA kardeşimiz hazırladı. Verilen harflerden de yararlanarak doğru cevapları bulup şifreye ulaşmanız gerekiyor. Haydi kolay gelsin.

1- Bir şey var ki her şeye lazım

	S		4
--	---	--	---

2- Karaman'da Mevlana'nın annesinin kabrinin bulunduğu caminin adı

A	K	3	2			E
---	---	---	---	--	--	---

3- Ali Üstü Kurucu'nun amcasının adını taşıyan Konya'daki ünlü cami

H				V		5	S	Z		E
---	--	--	--	---	--	---	---	---	--	---

4- Rize ve çevresinde yetişen bitki

5		V
---	--	---

Didar-ı Gülseren*

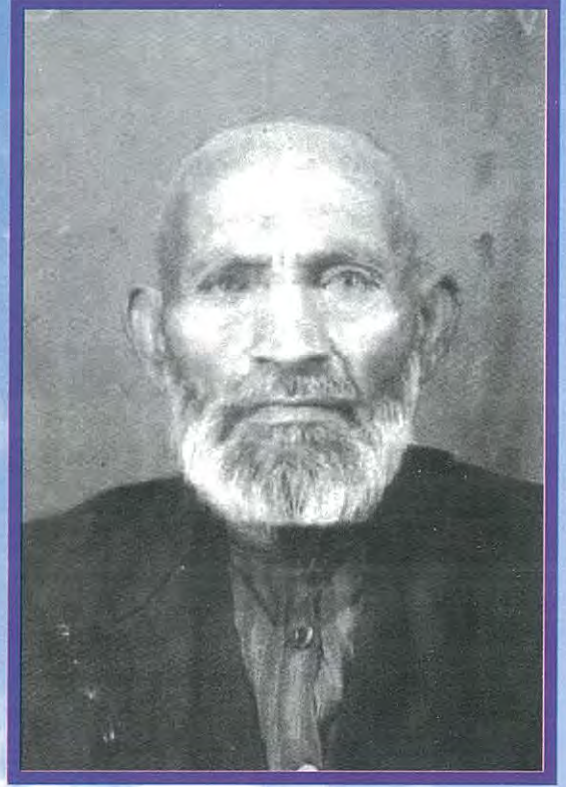
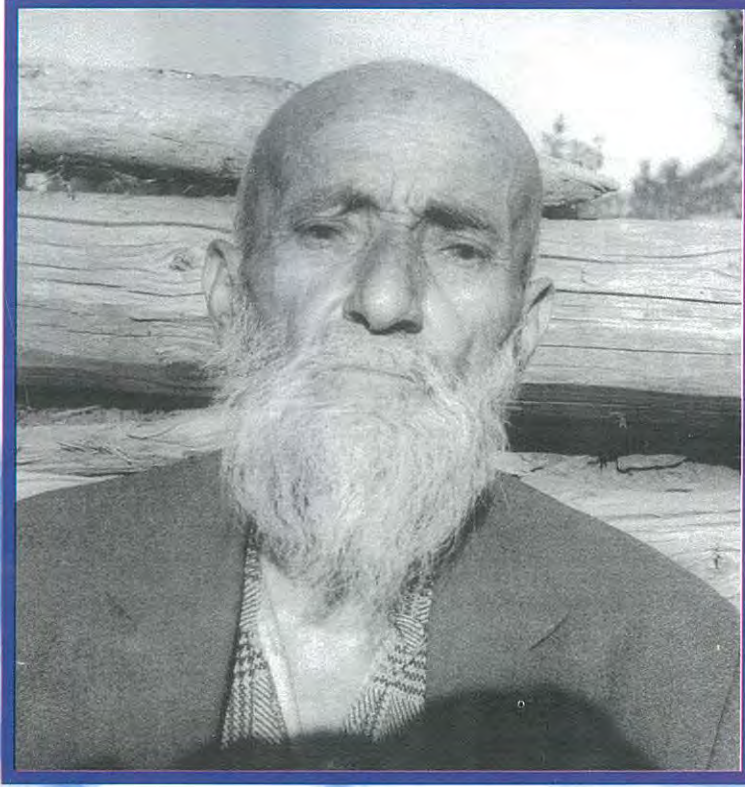
Şükrü Karaca

Küllenen Ocaklar ölçerildikçe (eşelendikçe), kimi hâlâ yanan, kimisi de sönmüş olan nicelerinden, ceddin nice hatıralarını terennüm eden şüheda evlâtlarını bulursunuz. Bunları birazcık alâka ve sabır ile dinlerseniz, sizi, sarı yılan ve hempalarının asrın silâhlarıyla cehenneme çevirdikleri aziz yurdumuzun Çanakkale toprağına çekip sürükler; ve orada en azından kendinizden bir parça bulur, kanıyla yoğrulmuş toprakta ecdadınızla kucak kucağa olursunuz. İnsan bu hatıraları okurken veya dinlerken, kimisinde göz yaşınıza hakim olamazsınız; kimisinde de aklınız ve düşünce ummanınız, adetâ deprem geçirir; beyninizin kıvrımları arasına uçları balık ol-tası gibi kıymıklar batar.

Muhareberlerin en hararetli günlerinde, 25 Mart 1915 günü, Mısırlı Ömer Rıza, Sebilürreşad dergisinde, askerlerimizin vatan sevgisini ve imanını anlatan şu satırlarına, lütfen can-ı gönülden kulak verelim:

"Karşıdan düşman donanması görünür görünmez istihkâmların iki tarafında ezanlar okunur; her birinin cebinde birer Kur'an-ı Kerim olan İslâm mücahidleri tekbirlerle top başına koşuyorlar. Böyle fedâkârane bir azim ile böyle nurlu bir iman ile cihad eden bahadırlar elbette Allah'ın nusreti-ne şâyandırlar."

Bizim 1600 mermimize mukabil, düşman tarafından 4650 adet top mermisinin atıldığı "DARDANOS BATARYASI"nda Batar-ya Komutanı Hasan Bey, Takım Komutanı Teğmen Mevsuf Bey ile Nişangâh Çavuşu Yozgatlı Yunus ve sekiz Mehmetçik, 18 Mart 1915 günü, Quin

Millî Mücadele kahramanlarımızdan Çetmili Hasan Coşkun ve İsa Duysak

Elizabeth zırhlısından fırlatılan 38 cm.lik dev top mermisinin bataryalarına düşmesiyle şehid olmuşlardı. O kahramanların yorgunu, artık merminin açtığı çukurda üzerlerine kapanırcasına yığılan kanla suladıkları vatan toprağıdır. Oysa daha bir gün önce, Cevat ÇOBANLI Paşa'nın: "-Evladım, bir kızın dünyaya gelmiş; git de anneni, zevcen ve evlâdını görüver de gel." demişti. Merhum Remzi Oğuz ARIK hocanında:

"Kendimize madde olarak menfaat temin etmediği zaman bile yoluna can verilebilecek toprak: İşte vatan budur." dediği gibi, Hasan Bey:

"-Kumandanım, Vatan her şeyden kutsaldır.. Bir zahmet validem ve zevceme iletin; evlâdımın ismini "DÎDAR" koy-sunlar.." diyerek, paşanın kendisine verdiği izni geri çevirmişti.

İşte, o gün bu gün, bataryanın ismi "HASAN MEVSUF BA-

TARYASI" olmuştu.

8 Nisan 2006 günü, İzmir Şirinyer'deki "Fotoğraflarla Çanakkale Şehitleri Destanı" çadırında ziyaretimize gelen, Gülseren BAŞARGAN anlatıyor:

"-Kayınpederim 1974 yılında vefat etti. Kendisi, sık-sık: "Seddülbahir önünde batan gemileri, gözlerimle gördüm!" derdi.

Çanakkale Muharebeleri de dahil olmak üzere 8 yıl askerlik yapmış olup, son olarak da "Hasan - Mevsuf Bataryası"nda bulunmuş. Muharebeden "Gâzi" olarak memleketine dönünce, adı "Hayatî" olan oğlunun ismini değiştirerek:

"-Benim ki, Hasan; oğlumun adı da, sevdiğim kumandanım "Mevsuf"un adı olsun." demiş. Yani, ben Mevsuf'un eşiyim..."

Zamanın en büyük ve muazzam harp gemisi olan Quin Elizabeth'i, bacasından içeri

indirerek tek top mermisiyle vuran dedem Veli KARACA'nın torunu olan bu fakir ve naçiz gâzinin dilinden, Yahya SAİM'in şu mısraları dökülürken, isimleri ve mezarları belirsiz dört amcama ve 250.000 şehid ve bir o kadar da gâzimizi rahmet ve minnetle anar, manevî huzurlarında kemalî hürmetle eğiliyorum.

"Ah ey semâ, niçin gömdün Çanakkale'de

Yüzbinlerce demir kollu kahramanları?

Ah ey zaman, niçin gömdün Çanakkale'de

Hak yolunda arslan gibi, çarpışanları?"

* Bu makalem,

www.hakkimiyorum.org

sitesinde,

12 Nisan 2007 gününden itibaren yayınlanmıştır.

GÜNÜMÜZ GENÇLİĞİNİ ANLAYABİLMEK

Ömer Karadeniz

Psikolojik Danışman

Değerli hemşehrilerim; her birinize ayrı ayrı selam eder, saygı ve hürmetlerimi iletirim.

Cenab-ı Hak kâinatın içinde ve dışında ne varsa hepsini en güzel şekilde yaratmış, kâinattaki bu cemali güzelliği anlayabilecek, kâinat mektubunu ve mektubun içinde yazılan manaları ve manzaraları okuyabilecek istidat ve kabiliyette halife-i arz sıfatıyla insanı memur eylemiştir. İşte bu manada halife-i arz olan Cenab-ı Hakk'ın celali, cemali ve kemali isim ve sıfatlarını en zahir manada simasında okuyan ve okutan bir insanı,

insanlarında duygu düşünce ve davranış anlamında en sancılı dönemini yaşadığı gençliği, gençleri, gençliğin sorunlarını anlayabilmek, bu sorunlarında üstesinden gelebilecek çözüm yöntemlerini ortaya koymak tek bir aklın kararı değildir. Ortak akılların sentezini sonucunda daha rahat bir şekilde çözüme kavuşturmak daha suhuletli ve daha kolaydır. Ve hatta bu meselelerin çözümü için hayatını bu işe adanmış davranış bilimcilerinin, sosyologların, psikologların, din âlimlerinin vb. mesleki alanında uzman kimselerin çalıştayları sonucu daha kolay olacağı kanaatindeyim.

Gençlik dönemi buhranlı, sancılı, zor bir süreçtir. Bu süreçte gencin içinde yaşamış olduğu, ailevi, sosyal, kültürel, ekonomik, mesleki, siyasi, kimlik, kişilik vb. anlamda birçok sorunu iç dünyasında yaşamaya başlıyor ve iç âleminde bir eşik, bir tümsek oluşmaya başlıyor. Birçok genç kendisinin içsel dinamizmle, aile desteğiyle, sosyal çevresindeki arkadaş, eş, dost, öğretmeninin yardım ve desteğiyle bu eşiği bu tümseği rahatlıkla ya da en az sancıyla atlatabilmektedir. Ancak birçok genç de hatta gençlerin büyük oranlardaki çoğunluğu da bilgi eksikliği, ailenin ilgisiz kayıtsız tutumu, sosyal çevresindeki arkadaş, eş, dost, öğretmeninin ya da onu yönlendirin amiri konumundaki kişi ya da kimselerin, tecrübesizliği, bilgi eksikliği ya da ilgisiz kayıtsız tutumu neticesinde bu eşiği ve tümseği geçememekte ya da eşikte asılı kalmaktadır. Ömrünün ilerleyen yıllarında ise aşamadığı bu sorunların olumsuz neticelerinin faturasını ödemek zorunda, kabullenmek zorunda kalıyor. Gençlerimizin yaşadığı sorunları en aza indirmek ve çözüm yöntemlerini bulmak geliştirmek en başta biz eğitimcilerin görevi olduğu kadar, anne baba, arkadaş, eş dost, mahallenin muhtarından devletin en zirvesinde görev yürüten kişiye kadar devletin her kademe, her kurumunda görevli herkesin, dağın tepesinde hayvanlarını otlatan çobandan, en üst düzey protokolle uluslararası anlaşmalara imza atan iş adamına kadar kısacası toplumun her bir ferdine görev düşmektedir ve sorumludur. Şu zaman zarfı içerisinde gençliğimizin ele alınıp çözüme ka-

vuşturulmasını istediğimiz birçok sorun ve çözüm yöntemlerinden en temel olanlarını iletmeye çalışacağım.

Kimlik; yani rol model arayışı içerisinde olan genç, karakterini şekillendirme aşamasında sosyal çevresindeki arkadaşlık ortamlarının cazip davranış biçimleri, hal, tavır, hareket ve düşünce biçimi gencin merakını tahrik etmekte ve kendisini o ortama doğru yakınlaştırmaktadır. Bu başlığı ele alırken birçok ailenin olumsuz tutum ve tavırları genci kendisinden soyutlamakta ve olumsuz arkadaş kurbanı olmaya aile kendi eliyle hata yapmaya itelemektedir maalesef. Benim mesleki anlamda çok şahit olduğum ve medyadan da sürekli aşına olduğum maddeyi kötüye kullanma neticesinde nice hayatların karardığı olayları anımsatmak boynumun borcudur. Daha dün medyada çıkan bir haberde İzmir'de 2 genç bonzai maddesinden yaşamları yitirdi. Aile efratları da evlat acısı ile yanıp tutuştuğu kaldı. Bir de bakalım ki bu olumsuz örneğin tam tersi karakterde yetişen, yetiştirilen bir genci vatanına, bayrağına, kutsi değerlerine ve tüm insanlara samimi bir şekilde elinde geldiği kadar koşuşturmaya namzet bir genci hayal etmek mümkün ve vakidir, yüzlerce binlerce örneği vardır. Bir örneğini şöyle anımsatmak isterim. Ecdadımız Fatih Sultan Mehmet Han'ın rol modeli Akşemsetdin'i nasıl adım adım izlemesi ve örnek almasının sonucu dünya tarihinin akışını değiştirmesi de bizlere bir ders-i hakikattir. durum bize rol modelimize bağlılığın ve rol modelin insan üzerinde bırakmış olduğu etkisinin ne kadar büyük olduğunu göstermesi açısından

çok önemli bir hüsn-ü misaldir. Yani kişinin özellikle gencin kişilik ve karakterini şekillendirmesi açısından çevremizdekilerin ve ailemizin hal, hareket ve düşünce biçiminin etkisi azımsanmayacak kadar büyüktür. Bu anlamda sosyal çevre ve aile, genci vezirde etmeye rezil de etmeye namzettir. Bunun için bizlere çok ama çok iş düşmektedir.

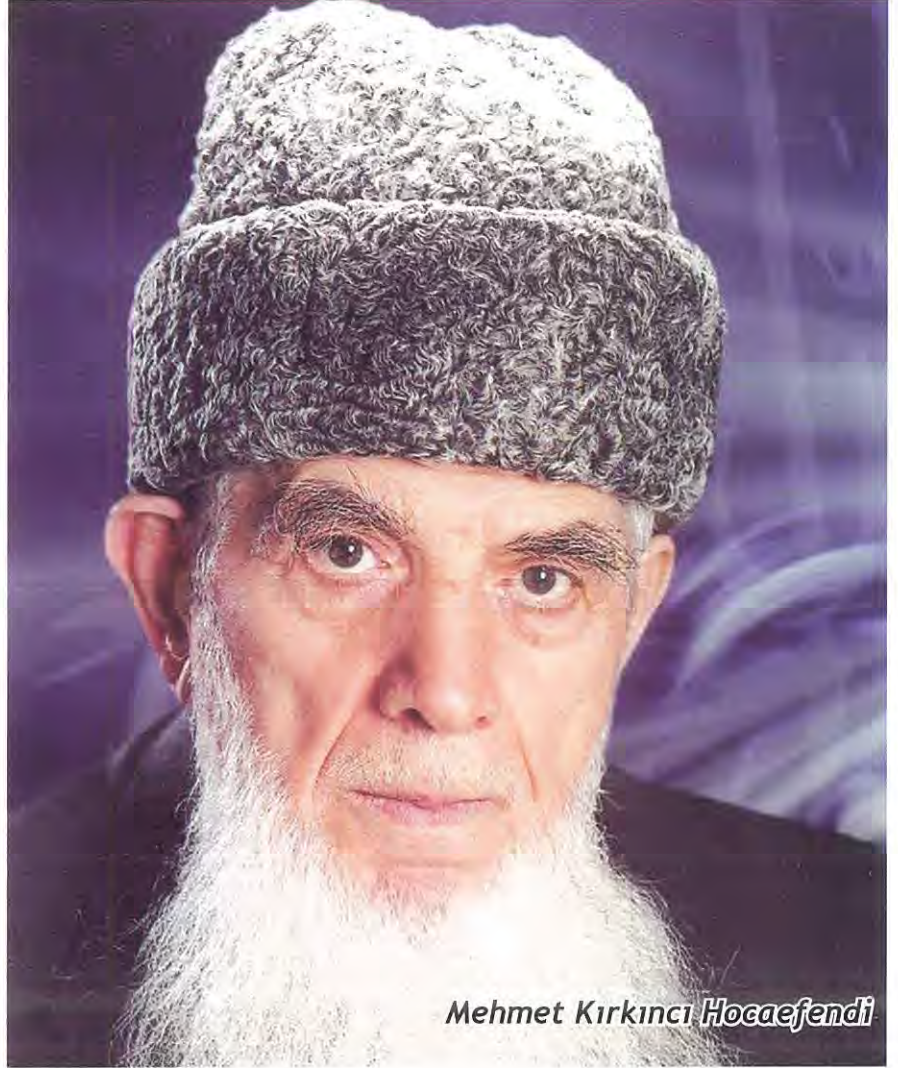
Baktığımız zaman günümüz gençliğinin üzerindeki kara bulutların arttığını ve ortalığı sis kapladığını gözlemlemekteyiz. Nasıl olurda bu sis genci içine almak için hızla hareket etmekte ve kara bulutlar da hızla üzerlerine yağmak için yarış yapmaktadır. Benim de rol model olarak düşünce tarzını benimsediğim Erzurum'da ikamet eden Mehmet Kırkinci Hocamın bu anlamda çok hoş bir tespiti ve sözü var ve diyor ki; "Kurt sisli havayı sever. Sisli hava ise insanın hayatında 25 yaşına kadar olan dönemdir ki, bütün olumsuzluklar genci bu yaşa kadar etrafını sarmakta ve yutmak için elinden gelen gayreti göstermektedir. Ve şöyle hoş bir temsili hikâyeyi de sözlerine eklemektedir; gençlikten yetişkinliği geçme yaş sınırı olan ortalama 25 yaşına benzer: Bir harman ve hasat zamanında mahsulatın harmanın ortasına toplandığı ve poyrazın çıkmasını beklediğimiz süre içerisinde fareler, köstebekler, geleniler, inekler, sinekler vs. bu hazır mahsulatı yemek için hızla hareket etmektedir."

Temsilden hakikate geçerse 25 yaşına kadar her genç birçok buhran dönemi geçirmektedir. Rol model olarak acaba kim ya da kimler seçilmeli, hangi mesleği icra etmeliyim/yapmalıyım,

kiminle nasıl bir evlilik hayatı sürmek için adım atmalıyım, vb. soruların sancısını yaşamaktadır.

Şimdilik buraya kadar rol model kalemimi ele almaya çalıştım. Daha sonrasında mümkün ve vaki olursa Cenab-ı Hak da müsaade buyurursa saymış olduğumuz diğer kalemlerde sorun ve çözüm yöntemlerini dile getirmek ve katkı da bulunmak bu fakirin borcu olsun inşallah.

Genel anlamda bir değerlendirme neticesinde Çetmi Gençliğinin sorunları da hemen hemen benzerlik göstermektedir. Çetmi içinde ve Çetmi dışında yüzlerce gencin en büyük sıkıntısı maişet derdine düşmesi ve çalışmak amacıyla kilometrelerce ötelere gitmesi daha doğrusu rızkı onu oraya çağırması hayatın kaçınılmaz bir gerçeğidir. Buna rağmen Çetmililerin ve Çetmili Gençliğin elinde çok önemli bir fırsat vardır. O da Çetmililer Günü adı altında çok güzel, takdire şayan bir organizasyondur. Ancak özeleştiri olarak bu organizasyonun kalitesini artırmak, emek sarfetmek hepimizin görevidir. Bu organizasyonda ortak değerimiz Çetmi Kültürünün yaşandığı kaliteli birliktelik yok denecek kadar azdır. Peki, ne yapılabilir, bu organizasyonun başladığı yıllar Çetmi kültürünü yansıtan birçok faaliyet vardı ki ne oldu da sonraki yıllar vazgeçildi, ne oldu da bu faaliyetler genç kuşaklara aktarılmıyor. Tek sorumuz Çetmililer Günü Organizasyonu değildir tabiki. Çetmililerin ve Çetmili Gençliğin en büyük sorunlarından birisi de iletişim sorunudur. Değişen ve gelişen dünya konjonktürüne ayak uydurmak için zorlanan insanlık ve gençlikten maalesef Çetmili Gençlikte kendisine dü-

Mehmet Kırkinci Hocaefendi

şün nasibini almaktadır. Daha fazla ortak zaman geçirmek-tense az ama içi dolu, menfaat ve çıkarlardan uzak, samimi ihlaslı ve kaliteli ortak zaman ve mekânları paylaşmak gerektiği kanaatindeyim.

Daha çok Çetmiliye ve daha çok Çetmili Gençliğe nasıl ulaşılacak, ortak değerler çerçevesinde nasıl olurda bu ve benzeri sorunları ve çözüm yöntemlerini paylaşacak kıymetli ve değerli vakit geçirmenin çaresini hep beraber bulmak her Çetmilinin boynunun borcu olsun...

Sözlerimi tamamlarken önce şahsıma, sonra Çetmili gençliğe asrımızın en keskin nazarlı, ahlak ve edepte rol modelistin sözlerinden bir demeti iletmek istiyorum:

"Sizdeki gençlik kat'iyyen gidecek. Eğer siz daire-i meşruada kalmazsanız, o gençlik zayı olup başınıza hem dünyada, hem kabirde, hem ahirette kendi lezzetinden çok ziyade belalar ve elemeler getirecek. Eğer terbiye-i İslamiye ile, o gençlik nimetine karşı bir şükür olarak, iffet ve namusluluk ve taatte (ibadette) sarfetseniz o gençlik manen baki kalacak. Ve ebedi bir gençlik kazanmasına sebep olacak..."

... "İşte hayat böyledir... Hayatın lezzetini ve zevkini isterseniz, hayatınızı iman ile hayatlandırınız ve feraizle zinetlendiriniz (farzlarla süsleyiniz) ve günahlardan çekinmekle muhafaza ediniz."

Her birinize ayrı selam ve hürmet ederim.

İSA VAROL [VURAL ESE]

Niğmetullah UÇAR

Bilinen adıyla Vural, babası
Vural Fadimesi olur anası
Dalveli Hasanın eşi ablası
Seviyorum derdi Vuralın Ese

Merhum Mehmet Varol küçük kardeşi
Kör Ahmedin kızı oluyor eşi
Birlikte yaşamak onun neşesi
Hep gülmek isterdi Vuralın Ese

Delikanlı iken evlenmek ister
İsteddiği olur mutludur, güler
Tarla bağ işinde günleri geçer
Bir amaç güderdi Vuralın Ese

Dört çocuğu olur ikisi ölür
Ölüm acısını yaşarken görür
Acıyla tatlıyla ömür sürdürür
Her şeyi denerdi Vuralın Ese

Fadime, Ramazan yaşamaktadır
Mustafa, Alime kara topraktır
Aileye rızık aramaktadır
Allah'tan beklerdi Vuralın Ese

Tarlada çalıştı kazma kürekle
Asker uğurladı coşkun yürekle
Düğünde def çaldı oynak bilekle
Ritimi severdi Vuralın Ese

Asker gönderirken davul çalardı
Su arızasına tamir yapardı
Çeşitli alanda hüneri vardı
Konuya girerdi Vuralın Ese

Herkesten farklıydı bu kimliğiyle
Sevilen biriydi kişiliğiyle
İşi tamamlardı seriliğiyle
Bazen de gülerdi Vuralın Ese

Antalya'ya gelir işçilik yapar
Çetmide çiftçidir tarlayı kazar
Çağırın olursa üşenmez koşar
Yardımlı severdi Vuralın Ese

Gorunalık yaptı belediyede
Dağları dolaştı tüfeği elde
Onunla şen oldu bu garip belde
Şakaya severdi Vuralın Ese.

Çetmililer günü düzlerçamında
Başka bir seferde kent ormanında
Asker uğurlama adı adlında
Töreyi gösterdi Vuralın Ese

Çiğerde sorun var nefes tıkanır
Nefes açmak için pıs pıs kullanır
Allah veriyorsa dertle yaşanır
Mevla verdi derdi Vuralın Ese

Belki kederlenip düne dalmıştır
Belki kader deyip ona salmıştır
Emanet canını Allah almıştır
Her zaman gülerdi Vuralın Ese

Can teslim ederken rıza göstermiş
Allah verdi alır onundur demiş
Odasında yalnız ecel beklemiş
Güzeli seçerdi Vuralın Ese

Niğmetullah bunu hatırlatacak
Hatıralarını unutmayacak
Çetmililer her an onu anacak
Mahir bir beşerdi Vuralın Ese

Taşkent İçin Birlikte Hep Daha İyiye

Fotoğraf: Ahmet Aka

Haber: Mehmet Arı

52. KÜTÜPHANE HAFTASI AÇILIŞI VE ETKİNLİKLERİ

Taşkent Kaymakamlığı ve Taşkent Kütüphane Müdürlüğü ile ortaklaşa organize edilen 52. Kütüphane Haftası Açılışı ve Etkinlikleri gerçekleştirildi.

Programa Taşkent Kaymakamı Sn. Halid YILDIZ, Taşkent Belediye Başkanı Sn. Osman ARI, Taşkent İlçe Milli Eğitim Müdürü Sn. Sedrettin ŞİMŞEK, Daire başkanları katıldı.

Teknolojinin esir aldığı çağımızda misal yerinde ise her insan kendini hür sanarak tutsak yaşamaktadır. Gönül ister ki; Gençlerimizin - geleceğimizin elinden düşürmediği tablet ve telefonlar değil kitaplar olsun. Okumanın, özgürlüğe kanat çırpma olduğunu kavramalıyız. Bizi esir alan cehalet karanlığının dışına ancak okuyarak çıkarız, okuyarak özgürleşiriz. Dolayısıyla okumak; gelişmektir, yaşamaktır, özgürlüktür... Farkında kalmamız dileğiyle...

MUHTARLIK SEÇİMİ

İlçemiz Balcılar,Avşar ve Çetmi Mahallelerinde yeni oluşturulan mahallelerimiz için yapılan muhtarlık seçimlerinde:

Balcılar Yukarı Mahallede: Adıgüzel BAYRAM
Balcılar Veliler Mahallesinde: Zeki YALÇIN
Avşar Yukarı Mahallede: Mehmet ADIGÜZEL
Çetmi Yeni Mahallede: Ali YERLİKAYA muhtarlığı kazanmıştır. Muhtarlarımıza görevlerinde başarılar dileriz.

TEŞEKKÜRLER

UZM. DR. MUSTAFA TUŞAT

Taşkent'imizin ismini onur verici çalışmalarını ile en güzel şekilde duyuran Çocuk Cerrahisi Uzm. Dr. Mustafa TUŞAT Beyefendiye TEŞEKKÜRLER... Kilis Devlet Hastanesi'nde özellikle Suriye iç savaşında yaralanan çocuklar için gösterdiği üstün gayretten dolayı Çocuk Cerrahi Uzmanı Dr. Mustafa TUŞAT (Taşkent-Balcırlı) Sn. Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip ERDOĞAN tarafından tebrik edilmiştir. Değerli Hekimimizle Gurur Duyuyoruz. Teşekkürler Mustafa TUŞAT

MUHTARLAR TOPLANTISI

Muhtarlarla toplantımıza tüm mahalle muhtarlarımız katıldı. Toplantıda mahallelerimizle ilgili sorunlar dinlendi. Toplantıda konuşan Taşkent Belediye Başkanımız Sn. Osman ARI "14

mahalle ile koca bir yürektir ilçemiz. Taşkent'i daha güzel günler bekliyor. İnşallah birlikte el ele vererek, daha çok çalışarak, birlik ve beraberliği esas düstur kabul ederek yola çıkacağız. Allah yar ve yardımcımız olsun. Katılımınız için her bir muhtarımıza ayrı ayrı teşekkür ederim." dedi

TAŞKENT'TEN ÇANAKKALE'YE

AK Parti Konya İl Teşkilatı ve Belediyemiz tarafından düzenlenen Çanakkale Gezisi kapsamında

Çanakkale ruhunu yaşamak ve yerinde şahit olmak için Taşkent Meslek Yüksek Okulun da okuyan öğrencilerin oluşturduğu gençlerimizi, Belediye Başkanımız Osman ARI'nın da katılımı ile Taşkent'ten Çanakkale'ye yolcu ettik. Yolunuz açık ve aydınlık, dönüşünüz Çanakkale Ruhu olsun.

İKİ GERÇEĞİ YAŞAMAK

Hüseyin Aslan

Antalya'ya düğüne giderken yolda ÖLÜM HABERİ ile trenlerde "makas değiştirme" dedikleri gibi yolumuz birden değişip ÇETMİ yönüne çevrildi. Halamızı 28 Ocakta toprağa verip 30 Ocakta da önceden programlı biraderimizin düğününü yaptık.

Yani hayatın iki gerçeğini bir gün ara ile yaşamış olduk. Dünyanın hali bu. Zıtların beraber yaşandığı yer.

Bu yaşadıklarım beni ta 1985 te Erzurum'da okuduğum üniversitenin son yıllarına hayalen götürdü. Edebiyatta okuyan arkadaşım İbrahim şöyle bir şey anlatmıştı:

"Postanelerde jetonlu telefonlar yeni takıldığı yıllarda kuyrukta konuşmak için beklerken sıra bana yaklaştı. Benden öncekiler konuşuyor. İki ayrı yerde, aynı anda konuşanlardan biri:

-"Müjde beklediğimiz misafir, bebeğimiz dünyaya geldi..." diyordu.

Diğer taraftaki de:

-"Başımız sağ olsun. Allah rahmet eylesin. Misafirlğe gelenler elbet bir gün gidecek..." diyordu."

İnsan bir anda İKİ GERÇEĞİ YAŞAYABİLİYOR. Biz de bunu yaşamış olduk. Demek ki, insan her an HAZIRLIKLI OLMALI.

NASIF ODASI:

Dokuz-on yaşlarında iken Nasif Odasında sohbetler olurdu. Bizim gibi küçükleri almazlardı. Uslu duranları alırlardı. Sonra da kuru üzüm, ceviz vs dağıtırlardı.

Yine böyle şanslı bir akşamdı benim için. Kapının önüne oturmuş uslu uslu anlatılanları dinliyorduk. Konuşanın ne anlattığını unuttum. Fakat konuşurken etrafındakilere:

-"ELLİ yaşına geldim. Böyle bir şey görmedim..." diyerek anlatıyordu.

Birden çocukluk ya şöyle:

-"ELLİ YAŞ benim on katım. Bu aşılması zor bir dağ" diye düşünmüştüm. Şimdi elli beş olduk, yaşlar ilerliyor, her gün bir taş düşüyor ömrümüzden.

Niyazi-i Mısıfı:

"Günde bir taşı binayı ömrümün düştü yere,

Can yatar gafil, binası olmuş viran bîhaber." der.

Bediüzzaman:

"Evet hayat apartmanı yıkılıyor. Ömür tayyaresi şimşek gibi geçiyor..."

Evet bu hayat bir uykudur, bir rü'ya gibi geçti. Şu temelsiz ömür dahi bir rüzgâr gibi uçar gider..." diye bu manaları ifade ediyor.

SEFER ASLAN AMCAM

Kitap Okumayı Bize Sevdiren Yiğit İnsan.

İlkokul 4.sınıfta 1972-73'lerde amcam Sefer Aslan(Allah rahmet eylesin) kışın bir valizde köy dilimizle bir sürü kitapla köye gelmişti. Her akşam aileden bir evde sohbet yaparak, üç dört ay civarı kitaplardan okumuş, okutmuş ve anlatmıştı.

Bu UZUN BEREKETLİ KIŞ GECELERİNDEKİ SOHBETLERDEN SONRA bizim ailede epey bir değişim olmuştu.

Ailedeki kardeşler, akrabalar birbiriyle kaynaşmış ve kırgınlıklar ortadan kalkmıştı.

Benim kendi dünyamda KUR'AN OKUMAYI SEVDİREN İhsan'ın Ahmet Hoca olduğu gibi, KİTAP OKUMA SEVGİSİ DE ta o zamanlardan amcam Sefer Aslan'dan başlayarak devam ediyor...

OKUMAK

İbrahim Yazıcı

Toplumu ileriye taşıyan medeniyete ulaştıran ilimdir. İlimin yolu okumadan geçer. Firavunlara musa (as) olmak için Ebu cehillere dur demek için okumak gerekir. Ne buyuruyor Hak teala **"Oku yaratan rabbinin adıyla oku"** (Alak/1) Neden bir kavme ilk emir oku diye geliyor. Çünkü okumak karanlıktan aydınlığa çıkarır. Okuyan bir toplum nemrutlara boyun eğmez, oyuna getirilemez kandınamaz. Okuyan sorgulayan, araştıran, çözüm bulan bir toplum ne silahla ne de politik yalanlarla işgal edilebilir. Medeniyeti inşa ilimle olur, dolayısıyla Yesribleri Medine'ye ilim çevirir.

Toplumumuzun en büyük sorununu okumamak, okumayı sevmeyen öğrenmekten korkan bir toplumla karşı karşıyayız. Bunun sebebi maddeye bağıllık, aşırı dünya sevgisi ve daha nice sorunlardır. Bir toplum okumayı sevmiyor ise yok olmaya, köle olmaya mahkumdur. Halkımız okumayı sadece meslek edinmek için yapmaktadır bir nevi köprüyü geçinceye kadar he diyip sonra işi bitirmektedir. Toplumumuz okusa okumanın değerini bilseydi bu durumda olmazdık. Ümmet olarak okumadığımız için 150 senedir emperyalizmin zulmü altında ezildik. Özgür düşünceli birlik ve beraberlik içerisinde yaşayan bir toplum inşa etseydik ne rızısızlık ne de ilimsizlik çekerdik. **Müslümanlar hem siyasi hem ilmi olarak zayıf kaldılar.** Bunlar okumamanın getirdiği sıkıntılar...

Halkımıza ve söz sahiplerine burada büyük iş düşüyor. İyi bir toplum medeni bir toplum inşa etmek istiyorsak okumalıyız ve iyi bir müslüman olup iyi bir nesil yetiştirerek Hem neslimizi hem de kendimizi dünyada ve ahrette kurtarabiliriz.

Okumak her şeyin anahtarıdır.

Okumak ile çağ açıp çağ kapatabiliriz okumak her şeydir. Eğer imam Gazâliler, ibni Haldunlar, İmamı Azamlar yani büyük adamlar yetiştirmek istiyorsak okumalıyız ve iyi bir müslüman olmalıyız.

Bunun cevabını hak teala ilk ayetinde belirtiyor onun adıyla okuyarak onun rızası için okumamız gerektiğini söylüyor... Ne olursak olalım, mesleğimiz ne olursa olsun okumamız gerektiği apaçık ortadır. Okuyarak geçmişimizi bilerek geleceğimize yön verebilir hatalarımızın tekrür etmesini engelleyebiliriz. Her ilmin anahtarı okumaktır. **Dünya okumanın üzerine inşa olunmuştur.** Her zaman okuyanlar dünyaya yön verenler olmuştur.

Velhasıl her koşulda okumamız gerekmektedir. Eğer neslimizin kurtulmasını istiyorsak önce dini mübini İslamı okuyup öğrenerek hayatımıza hakim kılarak bu işe başlamalıyız. Ve sonrasında okuyan, araştıran, öğrenmeye meraklı bir nesil gelecektir. Her zaman ve her yerde size hayır duacı bir nesil yetiştirmelidir Bunu istiyorsak hakkıyla okumalı tüm ilimlere hakim olan bir nesil yetiştirmeliyiz Gelin bu gidişe bir dur diyelim. Maddi manevi zayıf kaldık eğer neslimizi seviyorsak onların dünya ve ahiretinin kurtulmasını istiyorsak onları daima okumaya yönlendirmeli onlara okuma sevgisini aşılamalıyız. Okuyan insanlar çoklu zekaya sahiptirler. Okuyan insanlar olaylara çok farklı açılardan bakarlar. Okuyan insan bir odada oturuyor olsa bile kitalarda gezer. Okuyan bir insan en büyük silah olan kalemi eline alır ve dengelerle uğraşır.

Uygur ve medeni toplumların inşası için okumamız gerekmektedir. Her kim olursak olalım okuyarak bilinçli bir fert olalım, olmamız lâzım.

Selam ve dua ile...

İNSANLIK DERSİ

Mustafa Aksoy

Canakkale Savaşları'nın da, bir kolu ile bir ayağını kaybeden Fransız Generali Bridges, yurduna döndükten sonra anlattığı bir savaş hatırasında şöyle diyor:

"Fransızlar, Türkler gibi mert bir milletle savaştıkları için daima iftihar edebilirsiniz. Hiç unutmam. Savaş sahasında döğüş bitmişti. Yaralı ve ölülerin arasında dolaşıyorduk az evvel, Türk ve Fransız askerleri süngü süngüye gelip ağır zayıat vermişlerdi. Bu sırada gördüğüm bir

hadiseyi ömrüm boyunca unutamayacağım. Yerde bir Fransız askeri yatıyor, bir Türk askeride kendi göleğini yırtmış onun yaralarını sarıyor, kanlarını temizliyordu. Tercüman vasıtası ile şöyle bir konuşma yaptık:

–Niçin öldürmek istediğin askere yardım ediyorsun? Mecalsiz haldeki Türk askeri şu karşılığı verdi:

"Bu Fransız yaralanınca cebinden yaşlı bir kadın resmi çıkardı. Bir şeyler söyledi, anlamadım ama herhalde annesi

olacaktı. Benim ise kimsem yok. İstedim ki, o kurtulsun, anasının yanına dönsün." Bu asil ve alicenap duygu karşısında hüngür hüngür ağlamaya başladım. Bu sırada, emir subayım Türk askerinin yakasını açtı. O anda gördüğüm manzaradan yanaklarımdan sızan yaşlarımdan donduğunu hissettim. Çünkü, Türk askerinin göğsünde bizim askerinkinden çok daha ağır bir süngü yarası vardı ve bu yaraya bir tutan ot tıkamıştı. Az sonra ikisi de öldüler..."

HAVADİS

Niyazi Ertel

EVLENENLER:

Fahri Yazıcı'nın kızı Ayşe Yazıcı ile Yakup Güven'in oğlu Murat Güven 18.11.2016 tarihinde evlendiler.
Bolaylı Lutfi Özkan'ın kızı Ayşe ile Mahmut Kaplan'ın oğlu Mehmet Kaplan 23.10.2015 tarihinde evlendiler.
Hasan Karaçam'ın kızı Fatimana Karaçam ile Konya Meramlı Osman Durmaz'ın oğlu Nuri Durmaz 18.09.2015 tarihinde evlendiler.
Azim Demirlenk'in kızı Derya Demirlenk ile Hasan Adıyaman'ın oğlu Abdullah Adıyaman 17.09.2016 tarihinde evlendiler.

VEFAT EDENLER:

Ayşe Demirlenk (Ahmet eşi) 30.10.2015
Emine Özel (Emir kızı) 16.11.2015
Fadime Koçaş (Merhum Hasan Efendi kızı) 03.01.2016
Neslihan Kızı (Merhum Mehmet Karadeniz kızı) 03.01.2016
İsa Varol (Mural Eşe) 08.01.2016
Hatice Güçlü (Alim eşi) 28.01.2016
Ayşe Uçar (Hüseyin eşi) 13.02.2016
Evlenen kardeşlerimiz için mümin boyu mutluluklar dileriz.
Vefat edenlere Allah'tan rahmet dileriz.

ÖZEL ANTALYA ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

KALİTELİ VE
SİMULATÖRLÜ
EĞİTİM
MERKEZİ

AZİM ASLAN

FİRDEVS ASLAN

A1-A2 Sürücü Belgeleri
B Sınıfı Sürücü Belgeleri
C Sınıfı Sürücü Belgeleri
H Sınıfı Sürücü Belgeleri

Çevreyolu Düdenbaşı Mh. Gazi
Bulvarı 2300 Sk. No: 13 Köse
Mehmet Ap. K: 2 D: 3-4 Antalya
Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

İSTANBUL TENTE

MEMBRAN YAPILAR

ayrıntı bizim işimiz

www.istanbultente.com

Akdeniz Sanayi Sitesi 5041 Sokak No: 32 Kepez - ANTALYA | Tel: 0 (242) 221 69 59 Fax: 221 69 58

e-mail: info@istanbultente.com

MODASIR

TEKSTİL İNŞ. SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Ali Uçar

GSM: 0 532 262 39 68
e-mail: aliucar@modasir.com

Keresteciler Sitesi Fatih Cad. Kavaklı Sk. No: 12 Merter / Güngören
Tel: 0.212 438 56 63 - 64 - Faks: 0. 212 438 42 34 İSTANBUL

HAK TİCARET

Hırdavat – Boya – Elektrik ve Su Malzemeleri

CASATI
HAK TİCARET

0507 281 6881
339 62 83

HAK TİCARET

EL
H
D
A
V

DÜŞAKABIN
TEKNİK HIRDAVAT
TADİLAT
TAMİRAT

HAK
TİCARET

HAK
TİCARET

HIRDAVAT - SU TESİSATI - ELEKTRİK - BOYA

HER ÖLÇÜ
DÜŞAKABIN
199 ₺

Ebubekir BOZDEMİR
0 507 281 68 81

Emin BOZDEMİR
0 537 366 30 91

Güneş Mah. Necip Fazıl Kısakürek Cad. Demir Ap. No:103
Telefon: 0 242 339 62 83 Kepez / ANTALYA

HADİM

KUMAŞ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Abdulkadir Uçar

GSM: 0 532 422 24 77

abdulkadir@hadimkumas.com

HADİM
KUMAŞ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Duaçınar Mah. Vişne Cad. Ardıç. Sk.
No: 6 Yıldırım / BURSA
Tel: 0.224 364 90 02 - 364 90 03
364 90 47 Fax: 0224 364 90 46